Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 197
Vineri 16 martie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

In acest număr:

Rezultatele alegerilor de deputați în sfaturile populare

(După datele primite de Prezidiul Marii Adunări Naționale de la comisiile electorale regionale)

La 11 martie 1956 au avut loc alegerile de deputați în sfaturile populare regionale, orășenești, raionale și comunale.

Au fost aleși deputați în 16 sfaturi populare regionale, în Sfatul popular al orașului București, în 8 raioane ale orașului București, în 192 sfaturi populare raionale, în 170 sfaturi populare orășenești de subordonare regională și raională și în 4313 sfaturi populare comunale.

La alegerea de deputați în sfaturile populare s-au înregistrat următoarele rezultate:

	Numărul alegătorilor	Voturi exprimate		Voturi pentru candidații F.D.P.		Voturi împotriva candidaților F.D.P.		Voturi anulate	
		Cifre absolute	%	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate
Pentru Sfaturile Populare Regionale	10.392.668	10.262.302	98,75	10.164.226	99,05	75.071	0,73	23.005	0,22
Pentru Sfatul Popular al orașului București	923.984	909.931	98,48	893.686	98,22	12.226	1,34	4.019	0,44
Pentru Sfaturile Populare ale raioanelor orașului București	923.358	909.305	98,48	892.655	98,17	12.341	1,36	4.309	0,47
Pentru Sfaturile Populare raionale	8.835.598	8.730.508	98,81	8.623.728	98,78	82.166	0,94	24.614	0,28
Pentru Sfaturile Populare orășenești (de subordonare regională și raională)	2.593.313	2.553.429	98,46	2.531.464	99,15	17.365	0,68	4.907	0,19
Pentru Sfaturile Populare comunale	7.837.715	7.743.425	98,80	7.617.142	98,37	97.500	1,26	28.783	0,37

Datele de mai sus arată că majoritatea covirșitoare a alegătorilor a luat parte la vot. Alegătorii au votat aproape în unanimitate pentru candidații Frontului Democrației Populare. Numărul total al deputaților aleși pentru toate sfaturile populare este de 137.508.

Toți deputații aleși sînt candidați ai Frontului Democrației Populare.

In ce privește apartenența politică, 44,46% sînt membri și candidați ai Partidului Muncitoresc Romîn, iar 55,54% sînt oameni ai muncii fără de partid. Din numărul total al deputaților 25,59% sînt femei. Dintre deputații aleși, 86,99% sînt de naționalitate romînă și 13,01% sînt din rîndul celorlalte naționalități din R.P.R. Un număr de 15 candidați propuși pentru alegerile de deputați în sfaturile populare comunale n-au fost aleși deoarece n-au întrunit cel puțin jumătate plus 1 din totalul voturilor exprimate. In 3 circumscripții electorale raionale, într-o circumscripție electorală orășenească și în 11 circumscripții electorale comunale n-au avut loc alegeri. In 2 circumscripții electorale comunale alegerile au fost declarate nevalabile, întrucît la vot au participat un număr mai mic de jumătate plus 1 din totalul alegătorilor. In conformitate cu art. 99 și 109 din Decretul cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, în toate aceste circumscripții vor avea loc noi alegeri.

Marea victorie în alegeri a Frontului Democrației Populare

Intr-o atmosferă de mare sărbătoare, poporul nostru a ales duminică pe noii gospodari ai satelor și orașelor, ai raioanelor și regiunilor, pe deputații sfaturilor populare. Votînd cu încredere și hotărîre candidații Frontului Democrației Populare, cetățenii patriei noastre și-au exprimat în deplină libertate vrerea lor de a merge fără șovăire înainte, pe drumul arătat de partid, pe drumul făuririi unei vieți fericite și îmbelșugate pe calea construirii socialismului în patria noastră. In Capitală, la Reșița, în cetatea oțelului, în îndepărtatul sat din stepa dobrogeană ori în așezările pescărești din Deltă, pretutindeni au răsunat în această zi cîntecul și voia bună. Și pretutindeni în orașele și satele țării, atmosfera sărbătorească în care s-au prezentat la vot alegătorii, participarea lor masivă, au ilustrat cum nu se poate mai bine simțămintele unui popor liber, căruia regimul democrat-popular îi asigură consecvent cele mai largi drepturi și libertăți.

Duminică, majoritatea covîrșitoare a alegătorilor, peste 10.000.000 de cetățeni, s-au prezentat în fața urnelor. Aceștia, aproape în unanimitate, și-au dat votul lor candidaților Frontului Democrației Populare. Cît de limpede, de convingător vorbește acest fapt despre unitatea puternică, de nezdruncinat, dintre partid, guvern și popor, despre adîncul atașament al maselor largi față de regimul democrat-popular.

Dintre noii deputați ai sfaturilor populare, 44,46 la sută sînt membri și candidați ai P.M.R., iar 55,54 la sută sînt oameni ai muncii fără de partid. Dragostea și încrederea alegătorilor s-a îndreptat spre membrii de partid, oameni verificați în lupta pentru biruirea greutăților, pentru înfăptuirea a tot ceea ce este mai nou și mai înaintat în țara noastră. Dragostea și încrederea alegătorilor au mers în același timp și spre cei fără de partid, muncitori, țărani muncitori și intelectuali, oameni vrednici și buni gospodari, care, prin activitatea lor de zi cu zi, s-au dovedit a fi devotați luptători pentru cauza poporului muncitor.

O dovadă de netăgăduit a înaltei prețuiri ce o acordă femeilor regimul nostru, a egalității reale în drepturi a femeilor cu bărbații, o constituie faptul că, între cei 137508 deputați, 25,59 la sută sînt femei. Insemnatul procent al deputaților ce fac parte din rîndul naționalităților conlocuitoare dovedește o dată în plus largile drepturi politice de care se bucură în țara noastră toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate.

La 11 martie, poporul nostru s-a prezentat la alegeri avînd în față oglinda măreţelor realizări înfăptuite în anii puterii populare și însuflețiți de perspectivele tot mai luminoase ce-i stau în față. „Apăi, dacă-i vorba să spun pentru ce am votat — zicea colectivistul Niculae Chiriță, din comuna Hălchiu, raionul Stalin, — eu am să vă arăt casa cea nouă pe care mi-am ridicat-o de cînd sînt în colectivă. Gospodăria noastră este milionară. Mulți dintre noi am dus acasă peste 2 vagoane de produse, iar veniturile bănești ale gospodăriei au ajuns la 1.160.000 lei. In cinstea alegerilor, s-au primit 12 noi cereri de înscriere în gospodăria noastră. Și în anii noului cincinal, colectiva noastră va crește, va deveni tot mai înfloritoare, iar viața noastră tot mai îndestulată. Pentru toate acestea eu am votat din toată inima candidații Frontului Democrației Populare".

Și asemenea colectivistului Nicolae Chiriță din Hălchiu, gîndesc milioane de oameni ai muncii din satele patriei noastre. Pentru viața nouă pe care o trăiesc astăzi și pentru înfăptuirile de mîine, oamenii muncii de pe ogoare și-au dat din toată inima votul lor candidaților Frontului Democrației Populare. Votul milioanelor de oameni ai muncii de la sate exprimă hotărîrea lor de a lupta umăr la umăr cu deputații pe care i-au ales, bizuindu-se pe ei, sprijinindu-i în munca lor, cerîndu-le să-și îndeplinească sarcinile ce le-au fost încredințate pentru ca satele patriei noastre să devină tot mai frumoase, pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii și continua înflorire a agriculturii noastre.

Votul harnicei noastre țărănimi muncitoare, alături de votul întregului popor muncitor, este în același timp un vot închinat cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Intr-un singur gînd

Comuna Boldu și comuna Balta Albă. Două așezări deosebite, din raioane și din regiuni deosebite. Și totuși, ce asemănare între oameni! Și boldenii și băltenii au aceleași năzuințe, același fel de viață și de muncă, aceleași bucurii și frămîntări. Cît despre colectiviști, identitatea dintre ei e și mai evidentă. I-am văzut la 11 martie, în ziua votului.

A votat marea familie a colectiviștilor

Chiar să nu fi știut unde-i secția de votare din comuna Boldu, tot ai fi nimerit acolo, fie și fără să întrebi pe careva de ea. Căci abia s-a luminat de ziuă și satul freamătă. Pe toate ulițele, grupuri de alegători de toate vîrstele zoresc spre școală, unde-i secția de votare. Iar cînd sunetele vesele ale fanfarei care cîntă pe tăpșanul din apropiere se răspîndesc în toate părțile, pînă și pașii celor ninși de ani devin mai sprinteni, mai vioi.

Dacă ia-i fi întrebat pe boldeni: care dintre dumneavoastră s-a sculat cel dintîi în dimineața asta? — fiecare ți-ar fi răspuns că el a fost primul. Intr-adevăr, fiecare a dorit să fie primul care să-și dea votul candidaților Frontului Democrației Populare.

Totuși, cinstea de a introduce primul vot în urnă i-a revenit colectivistului Constantin Gagiu. De altfel, oamenii nu s-au mirat. Colectivistul Constantin Gagiu este peste tot în frunte. A fost printre primii care au intrat în colectivă, a muncit cu sîrg întotdeauna, s-a ținut de capul multor mijlocași de i-a convins să intre și ei în familia colectiviștilor. De cînd e el îngrijitor de animale în gospodărie mortalitatea la ovine a scăzut pînă la 1-2 la sută. Cît despre nivelul său de trai, poți să afli chiar din gura lui că n-ar schimba cu nici un mijlocaș. Iar dacă vrei să știi concret pe ce-și întemeiază afirmația, n-ai decît să privești graficul comparativ din sala sfatului: pentru 1159 de zile-muncă, efectuate împreună cu cei trei membri ai familiei sale, colectivistul Gagiu a primit produse care depășesc valoarea sumei de 27.000 lei, de patru ori mai mult decît a scos țăranul muncitor cu gospodărie mijlocie Bogdan Tudor de pe cele 3,50 ha ale lui.

Tot printre primii au votat și alți colectiviști fruntași: Șerban Drăghici și Nicolae Mărgărit, Milică Soare și Dumitru Ungureanu, Sandu Serea și mulți alții. Și acum să nu voteze unul după altul? Nu formează ei o singură familie unită și puternică? Intr-adevăr, puternică familie! Prin munca ei unită, pămînturile colectivei au dat rod bogat: 3.600 kg de porumb boabe la hectar și peste 2.400 kg grîu.

A votat apoi Marin Milică, unul dintre cei mai vîrstnici membri ai gospodăriei. Fața lui exprima bucuria omului care alege liber. In trecut, Marin Milică a gustat din „libertatea" alegerilor din vremea regimului burghezo-moșieresc. O spune cu năduf în glas, să afle și cei tineri cum era pe atunci:

— Votai cu Ionel Lupescu, te snopea Serescu, bătăușul liberalilor. Votai pe conu Zamfirescu, încasai ciomege de la Murea, omul țărăniștilor. Nu te prezentai la vot luai amendă.

Rînd pe rînd, colectiviștii trec prin fața urnei. Toți votează pentru candidații F.D.P., reprezentanții vieții noi și fericite.

Toți ca unul

Abia a apucat Dobre Andrei, președintele comisiei de votare din comuna Balta Albă, să anunțe începerea votării, că Radu Custură, membru de partid și colectivist fruntaș, se și afla în fața lui pentru a primi buletinele de vot. Impreună cu soția lui, Ioana, el a ridicat anul trecut de la gospodărie 9.648 kg de cereale. Acum, atelajele de care răspunde sînt gata pentru muncile de primăvară.

Din familia colectivistei Maria Manaf, care e și candidată comunală, votează 15 inși. Ea e decorată cu ordinul „Gloria Maternă". Cel mai mic dintre copiii ei votează astăzi pentru prima oară. Il cheamă Neagu, e tehnician și are 18 ani. De altfel, în comuna Balta Albă, sînt și alte mame care au un număr mare de copii în viață. Așa e și Ioana Manea, mama colectivistului Vasile Manea, candidat al F.D.P. și decorat pe frontul antihitlerist cu medalia „Eliberarea de sub jugul hitlerist". Ea e „Mamă Eroină". A crescut 10 copii, dintre care trei sînt membri în gospodăria colectivă.

— Am votat pentru regimul nostru, care ne dă mare cinstire nouă, mamelor cu mulți copii.

★

Pe nesimțite trec minute, ore. Afluența celor care vin să-și spună și pe calea votului hotărîrea de a înfăptui politica partidului și guvernului e mereu aceeași. Toți sînt veseli, toți discută cu aprindere.

— Vom electrifica tot satul, vom mări colectiva, vom asigura copiilor noștri un viitor fericit.

Năzuințe frumoase, îndrăznețe și realizabile. Oamenii sînt siguri că vor izbuti în tot ce și-au propus.

NICOARA COSAȘU

Ne scriu corespondenții despre pregătirile de primăvară

Oameni harnici

Membrii gospodăriei colective „M. I. Kalinin" din comuna Recaș, raionul Timișoara, sînt gata să înceapă muncile agricole de primăvară.

In atelierul gospodăriei, au fost reparate 10 semănători cu tracțiune animală, 30 de pluguri, 30 de grape și multe alte unelte agricole mai mici. De asemenea, harnicii colectiviști au pregătit și condiționat întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțării celor 50 ha cu orz, 24 ha cu floarea-soarelui, 43 ha cu borceag și 300 ha cu porumb și au transportat pe cele 36 ha pe care vor cultiva sfeclă de zahăr peste 400 tone de gunoi de grajd.

In scopul obținerii unor cantități sporite de legume și zarzavaturi colectiviștii au confecționat în gospodărie aproape 55.000 de ghivece nutritive. In prezent, membrii brigăzii legumicole dau zor cu terminarea răsadnițelor și transportă însemnate cantități de gunoi de grajd bine fermentat pe cele 37 ha repartizate pentru grădina de legume și zarzavaturi.

In pregătirea muncilor agricole de primăvară, s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Ion Ecsedy, Ștefănel Butoi, Ecaterina Zipp, Ion Cizmaș și alții.

Petrișor Petre

In primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate

La gospodăria agricolă de stat Topraisar, raionul Negru Vodă, se fac pregătiri intense în vederea bunei desfășurări a lucrărilor de primăvară. Proba de germinație s-a făcut la toate semințele necesare însămînțărilor, dintre care peste 150 tone au și fost condiționate. Potrivit planurilor respective, conducerea gospodăriei a repartizat secțiilor semințele necesare, astfel ca la începerea însămînțărilor să nu se mai piardă timp cu transportul lor. De asemenea, sub îndrumarea inginerilor, s-au luat probe din semănăturile de toamnă spre a se cunoaște puterea de vegetație a fiecărei culturi și a se administra celor slab dezvoltate îngrășămintele chimice indicate.

In muncile de pregătire a campaniei de primăvară s-a evidențiat în mod deosebit secția Lanurile, condusă de tov. Nicolae Tăgîrță, precum și maiștrii agricoli Chiriță Bănică, Marin Neagu, Omer Efran etc.

N. I. Ursu

Au însămînțat în mustul zăpezii

Țăranii muncitori din comuna Mintiu Gherlii, regiunea Cluj, au făcut în timpul iernii intense pregătiri pentru muncile agricole de primăvară. Ei au reparat 99 de pluguri, 47 de grape și alte unelte agricole. De asemenea, au transportat pe cîmp 2.400 tone gunoi de grajd, au condiționat mari cantități de semințe și au încercat puterea lor de germinație.

Timpul călduros din ultimele zile a făcut ca unele terenuri să se zvînte. Sfătuiți de inginerul agronom Serafim Popa, mai mulți țărani muncitori au ieșit la cîmp pentru a face arături de primăvară și a însămînța primele suprafețe cu grîu. După ce au tratat semințele cu fungicide de la cooperativă, țăranii muncitori Grigore Pop și Ioan Kelemen au însămînțat în mustul zăpezii cîte 50 de ari cu grîu din soiul „Marquis". Țăranii muncitori Petre Roman, Nicolae Rusu, Emanoil Mălinaș, din satul Top, Ion Dunca din satul Mintiu, au făcut primele arături de primăvară.

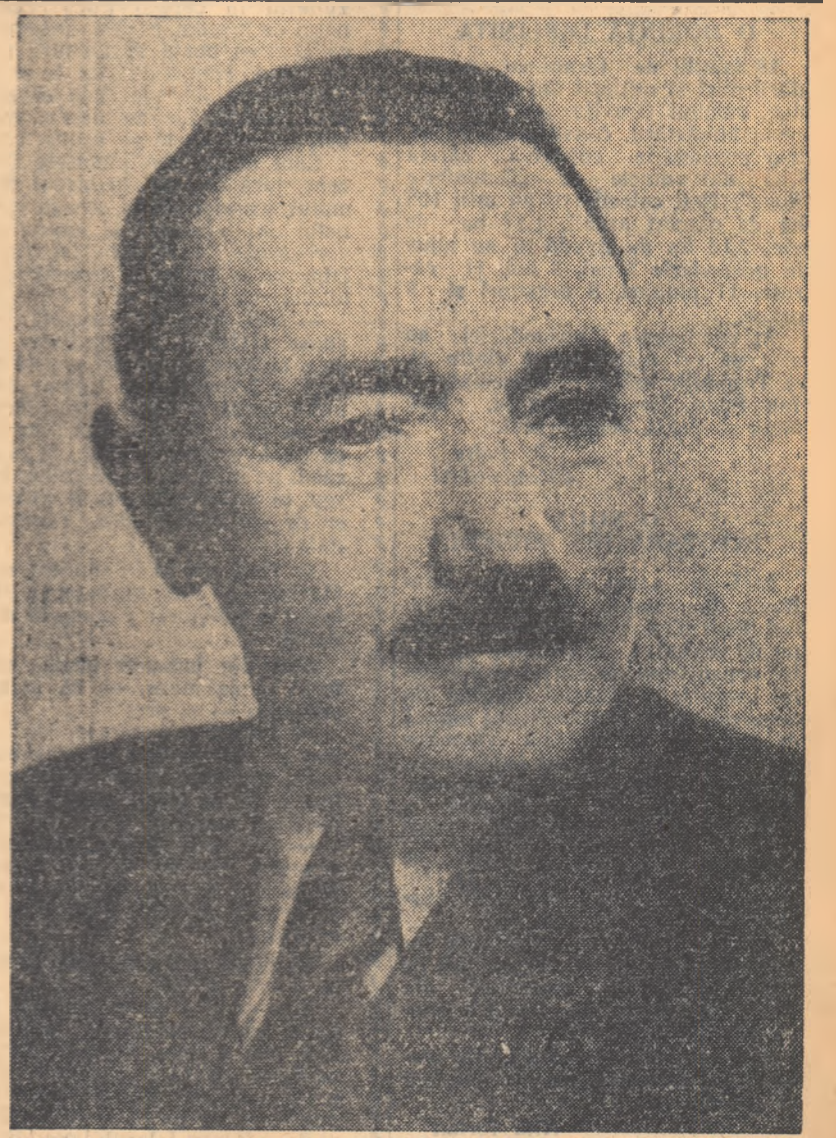
Sesiunea lunară a I. C. A. R.-ului

Marți a avut loc la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. sesiunea lunară de comunicări științifice care a analizat rezultatele parțiale obținute de cercetătorii din laboratoarele institutului și ale stațiunilor experimentale agricole.

Au participat colaboratori ai I.C.A.R.-ului și ai stațiunilor experimentale și numeroși ingineri din gospodăriile agricole de stat.

In cadrul sesiunii au fost prezentate 11 referate privind lucrările efectuate și rezultatele obținute în munca de ameliorare a solurilor salinizate, caracterizarea agroproductivă a solurilor podzolite, varietatea procentului de humus în sol, tratarea semințelor de sfeclă înainte de semănat, problema desimii de semănat la porumb, rezultatele obținute prin folosirea îngrășămintelor organico-minerale la cultura viței de vie precum și alte probleme din munca cercetătorilor.

BOLESLAW BIERUT

Necrologul lui Boleslaw Bierut

La 12 martie a încetat din viață după o grea suferință Boleslaw Bierut — prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, marele fiu al poporului polonez, talentat organizator al construcției socialiste în Polonia, devotat prieten al Uniunii Sovietice, eminent activist al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Boleslaw Bierut s-a născut la 18 aprilie 1892 în orașul Lublin, într-o familie de muncitori polonezi. Incepînd din anul 1912 el a participat activ la mișcarea muncitorească revoluționară. Din momentul creării Partidului Comunist din Polonia, în 1918, Boleslaw Bierut a intrat în rîndurile partidului și, în scurt timp, a devenit un activ militant al acestuia. Pentru participare la mișcarea revoluționară el a fost urmărit și arestat în repetate rînduri.

In perioada cînd Polonia a fost ocupată de hitleriști, Boleslaw Bierut a fost unul din principalii organizatori ai mișcării de rezistență, ai luptei poporului polonez pentru eliberarea națională și socială. La 1 ianuarie 1944, el a fost ales președinte al Organului reprezentativ suprem al puterii populare, Krayova Rada Narodova creată în ilegalitate. După eliberarea țării de către trupele Armatei Sovietice împreună cu glorioșii ostași ai Armatei Polone, în 1944—1945 poporul polonez, în frunte cu Partidul Muncitoresc Unit Polonez, din conducerea căruia făcea parte Boleslaw Bierut, a înfăptuit transformări social-economice radicale, statornicindu-se în Polonia orînduirea democrat-populară.

In perioada 1947—1952, Boleslaw Bierut a fost președintele Republicii Polone și președintele Consiliului de stat, iar în perioada 1952—1954 a fost președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone. In martie 1954 el a fost ales prim secretar al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Pînă în ultimele zile ale vieții sale, tovarășul Bierut și-a consacrat toate forțele luptei pentru fericirea poporului polonez, pentru crearea unei Polonii noi, socialiste.

In decursul întregii sale activități de partid și de stat, Boleslaw Bierut a stat ferm pe pozițiile internaționalismului proletar, urmînd neabătut tradiția de luptă a clasei muncitoare poloneze și a partidului ei strîns legat de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice prin lupta revoluționară comună de jumătate de veac, prin comunitate de idei, prin legături de prietenie și frățești.

In cuvîntările sale, Boleslaw Bierut sublinia necontenit marea însemnătate a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele polonez și sovietic, chema la strîngerea continuă a forțelor lagărului socialist. De curînd, de la tribuna Congresului al 20-lea al P.C.U.S., el a spus cu însuflețire: „Tradițiile revoluționare ale clasei muncitoare din Polonia, unitatea ei politică, prietenia și coeziunea popoarelor întregului lagăr socialist, combativitatea crescîndă a mișcării muncitorești internaționale, lupta de eliberare a popoarelor asuprite, însuflețite de istoricele victorii ale popoarelor din Uniunea Sovietică, întăresc voința maselor muncitoare din Polonia în lupta pentru victoria deplină a socialismului".

Tovarășul Bierut este cunoscut ca un încercat militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale. El s-a ridicat din rîndurile clasei muncitoare poloneze, ale poporului polonez ca un eminent om politic și de stat care a făcut atît de mult pentru crearea Poloniei noi, populare, pentru crearea marii prietenii a țărilor socialiste. El a participat intens la activitatea Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste. După război, el a participat la lucrările Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești.

In Boleslaw Bierut, oamenii muncii din Polonia și din toate țările, au pierdut un luptător dîrz care pînă la ultima suflare și-a pus fără preget întreaga viață în slujba cauzei clasei muncitoare, măreței cauze a luptei pentru comunism.

In 1952, în ziua cînd a împlinit 60 de ani, Boleslaw Bierut a declarat cu mîndrie că izvorul forțelor intelectuale și morale, izvorul creșterii și dezvoltării fiecăruia dintre noi îl constituie ideile marxism-leninismului. Devotamentul nemărginit față de marxism-leninism este trăsătura principală a chipului spiritual al lui Boleslaw Bierut.

Intreaga viață a tovarășului Bierut este un minunat exemplu pentru toți cei care luptă pentru cauza păcii, democrației și socialismului, pentru fericirea popoarelor. Chipul luminos al lui Boleslaw Bierut nu se va șterge niciodată din amintirea noastră.

Adio, neuitatul nostru prieten și tovarăș de luptă!

N. BULGANIN	M. PERVUHIN	D. ȘEPILOV
N. HRUȘCIOV	M. SABUROV	E. FURȚEVA
L. KAGANOVICI	M. SUSLOV	N. ȘVERNIK
A. KIRICENKO	K. VOROȘILOV	A. ARISTOV
G. MALENKOV	G. JUKOV	N. BELIAEV
A. MIKOIAN	L. BREJNEV	P. POSPELOV
V. MOLOTOV	N. MUHITDINOV	

Concluzia medicală asupra bolii și morții lui Boleslaw Bierut

La sfîrșitul lunii februarie a.c., tovarășul Boleslaw Bierut s-a îmbolnăvit de gripă cu congestie pulmonară. In noaptea de 11 spre 12 martie el a suferit o criză acută de insuficiență cardiacă și coronariană (infarct miocardic).

La 12 martie, ora 23.35, tovarășul Bierut a încetat din viață. Incetarea activității inimii, după cum a arătat examenul anatomo-patologic, a fost provocată de tromboză accentuată a arterei pulmonare.

Prof. V. Vasilenko, membru corespondent al Academiei de științe medicale a U.R.S.S.
Prof. M. Feigin, terapeut șef al Clinicii Ministerului Ocrotirii Sănătății al Republicii Populare Polone
Prof. A. Strukov, membru corespondent al Academiei de științe medicale a U.R.S.S.
N. Vosceanova, candidată în științe medicale
Prof. A. Markov, șeful secției a IV-a a Ministerului Ocrotirii Sănătății a U.R.S.S.

PE CALEA BUNĂSTĂRII

* *

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN MOTCA

In Motca Pașcanilor, a fost zilele trecute o mare sărbătoare. Urmind îndemnul partidului, 14 familii de țărani muncitori și-au unit 31 ha de teren arabil, înființind o gospodărie colectivă, căreia i-au dat numele de „15 Februarie 1907". La sărbătoarea noilor colectiviști, au participat peste 400 de țărani muncitori din satele vecine, precum și delegați ai colectiviștilor din Muncelu de Sus și Mogoșești.

Nicolae Miron
corespondent

O DORINȚĂ ÎMPLINITĂ

18 familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din satul Surduc, raionul Oravița, au pășit pe calea bunăstării, constituindu-se într-o gospodărie colectivă, căreia i-au dat numele de „Octombrie Roșu". Noii colectiviști au unit 106 ha de pămînt arabil, 1,87 ha de vie, 2,13 ha de livadă și au adus în gospodărie 8 cai, 8 boi, 11 căruțe, 11 pluguri, 8 semănători și 9 grape.

In conducerea gospodăriei au fost aleși pe cei mai harnici dintre ei, ca Trandafir Inășel — președinte — Ion Popa, Ion Rămneanțu, Iosif Micu și Maria Benesovschi.

P. Petre
corespondent

O NOUĂ ÎNTOVĂRĂȘIRE AGRICOLĂ

Incă de acum un an, în satul Bașta din comuna Secuieni, raionul Roman, a luat ființă un comitet de inițiativă care, ajutat de către organizația de partid și comitetul executiv al sfatului popular din Secuieni, a dus o stăruitoare muncă de lămurire în mijlocul țăranilor muncitori, spre a-și uni pămînturile și forma o întovărășire agricolă. Munca comitetului de inițiativă a avut succese și mai mari atunci cînd acesta a organizat vizite cu țăranii muncitori din Bașta la întovărășirea agricolă din satul Secuieni și altele din apropiere.

Convingîndu-se de avantajele lucrării pămîntului în comun, 36 de familii de țărani muncitori din Basta au înființat de curînd o întovărășire agricolă.

Noii întovărășiți fac ultimele pregătiri în vederea începerii muncilor de primăvară.

Niță Ibrian
corespondent

PE SCURT

● De curînd, în satul Ionești, raionul Filimon Sîrbu, a luat ființă cea de a 40-a gospodărie colectivă din acest raion. In noua gospodărie colectivă au intrat 17 familii de țărani muncitori care și-au unit 52 ha. de teren arabil, vitele și uneltele mari de lucru. O vie activitate pentru înființarea acestei gospodării colective au desfășurat-o comuniștii Ion Moldoveanu, Ion M. Radu, Vasile D. Iconom și alții care au lămurit și convins pe mulți țărani muncitori să pășească pe calea agriculturii socialiste.

● La începutul acestei luni, au luat ființă în satele Valea Grasilor și Sieu-Măgherus din regiunea Cluj, două noi gospodării colective. Gospodăria colectivă nou înființată din Valea Grasilor cuprinde 53 de familii de țărani muncitori. In consiliul de conducere al acestei colective au fost aleși cei mai buni gospodari din sat, care au fost în fruntea luptei pentru constituirea gospodăriei, ca, de pildă, Augustin Butos, Victor Osan, Filip Petru și alții.

● In comuna Mihălceni din raionul Rîmnicu Sărat au luat ființă 5 noi întovărășiri agricole. Aceste întovărășiri cuprind aproape 300 de familii de țărani muncitori și o suprafață de peste 990 ha de teren.

COMITETUL de INIȚIATIVĂ

Lui Gheorghe Dimcea i se părea că arătătoarele ceasului din perete se tîrăsc mai anevoie decît melcul. Se foia fără astîmpăr pe scaunul din sala de așteptare a raionului de partid și tot șopocăia la urechea celui cu care venise:

— Măi nea Marine, nu uitarăm oare ceva? Le-am așternut chiar pe toate pe hîrtie? Ce zici?

De fiecare dată, drept răspuns, Gațe Marin, secretarul organizației de bază din Băjenari, bătea domol cu latul palmei peste buzunarul în care-și ținea carnetul de însemnări. Asta însemna că Dimcea poate să fie fără pic de grijă. Nimic din tot ceea ce discutaseră amîndoi zile și zile de-a rîndul, înainte de-a veni aci, nu fusese lăsat deoparte.

Cam după vreo jumătate de ceas, fură chemați în biroul primului secretar. Gațe scoase carnetul din buzunar și începu să vorbească. Luminat la față, Dimcea se înșurubă temeinic în fotoliu, să asculte și el.

— Știi, tovarășe secretar — spuse Gațe — de multișor ți bate pe oamenii noștri gîndul să facă o întovărășire. Numai că una-i vorba și alta-i fapta. Merg eu cu Dimcea, aici față, vorbim cu unul, vorbim cu altul, la ei acasă, pe uliță, la cooperativă, mă rog, pe unde-i găsesc. Ii vorbesc eu despre întovărășire, rumînul, gata:

— Ehei, păi să fii sănătos, nea Marine, de cînd gîndesc și eu la fel ca mătăluță. Facem, ce mai vorbă.

Scot din buzunar hîrtia, scot tocul și călimara, — că le am pregătite — și zic:

— Atunci fă cerere, iscălește-o și... să fie într-un ceas bun.

El, să-l vezi atunci pe om cum începe să se tragă ușurel-ușurel de lîngă masă.

— Păi, nea Marine, nu-i nici o grabă. Eu zic să mai aștept, să se mai scrie și de-alde cutare și de-alde cutărică și-oi veni și eu atunci.

Pe urmă, nu-l mai clintești nici cu o sută de boi.

Și... dacă e să le spunem pe toate, că de-aia doară venirăm aici, mai e ceva. Au alții noroc, ca lîngă satul lor să se afle cîte o întovărășire ființată mai de multișor. Merg treburile bine, vestea despre folosul lucrului în întovărășire se duce cît ai clipi. Oamenii iscodesc, întreabă, văd cu ochii că sporul vine cînd muncești pămîntul strîns laolaltă cu tractorul și pornesc și ei la aceeași treabă. Aci, nu-i vorbă, avem și lîngă noi o întovărășire, da' cum se lucrează acolo știi dumneavoastră mai bine. Unul trage la stînga, altul la dreapta, pămîntul nu l-au băgat oamenii nici pe sfert în întovărășire, mă rog, ce mai încolo-ncoace, o adevărată harababură, nu alta. Au mirosit și unii de-ai noștri cum merg treburile. Numai ce începem să le vorbim despre întovărășire, că ne și aruncă iute vorba:

— Mulțumim, dar de asemenea treabă ne lăsăm păgubași. Ochi avem și noi să vedem pînă la vecin.

Acum, dacă-i mai punem la socoteală pe chiaburii Anghel Velicu și Gheorghe Nicola, care nici ei nu stau cu mînile în sîn, vă cam închipuiți de ce batem pasul în loc. De-aia am venit la partid tovarășe secretar, să ne învețe cum să lucrăm, cum să-i convingem pe oameni. Că-s buni gospodari și-s tare vrednici cînd se-apucă de-o treabă.

Gațe răsuflă adînc și se porni să-și caute prin cele buzunare pachetul de „Naționale". Semn că terminase ce avea de spus. Dimcea, cu ochii țintă spre birou, aștepta. Primul secretar privi hîrtia din fața-i, pe care își notase cîte ceva în timp ce vorbise Gațe.

— Am să încep — spuse el — cu situația întovărășirii de care ați pomenit. De trei zile au plecat într-acolo doi instructori ai raionului. Nu se întorc pînă nu fac regulă în treburi. Nu rămîn lucrurile așa, n-aveți grijă. Cît privește statutele pe care mi le cereți, bucuros vi le dau. S-o luăm de la început și anume, chiar de la statutul întovărășirii agricole.

Pînă la ora prînzului primul secretar a tot vorbit cu cei doi oameni din Băjenari.

Iar lui Dimcea — ocupat să însemne de zor — i se părea acum, cînd trăgea cu coada ochiului către ceasul de pe biroul secretarului, că arătătoarele merg repede, mult prea repede.

*

Cele de mai sus s-au întîmplat pe la începutul lunii februarie a acestui an, la sediul comitetului raional de partid Brănești din regiunea București.

Cîteva zile după aceea, în satul Băjenari s-a alcătuit un comitet de inițiativă pentru înființarea unei întovărășiri agricole. Membri în comitet: Marin Gațe, Gheorghe Dimcea și Petre Liscan. Primul intra în întovărășire cu 5 ha, al doilea cu 3,75 ha, iar Liscan cu 2 ha.

In casa acestuia din urmă, au început tustrei să studieze temeinic, din scoarță-n scoarță, statutul întovărășirilor agricole și să recitească cu atenție Documentele celui de al II-lea Congres al partidului. Abia după aceea, au pornit-o pe la casele oamenilor. Și nu așa, la întîmplare. Ci după un plan bine chibzuit, avînd grijă ca mai întîi să fie atrași pe drumul cel nou țăranii muncitori cei mai vrednici, care se bucurau de prețuirea satului.

Intre timp, veștile despre schimbările petrecute în întovărășirea din satul vecin ajunseseră și în Băjenari. Din ce în ce mai des, oamenii vorbeau între ei cum că partidul se îngrijește de toate, nu lasă să se cuibărească neghina în grîul bun.

De cînd lucrau după sfaturile primite de la partid, cei din comitetul de inițiativă aveau alt spor la muncă. Oamenii îi primeau altfel, îi ascultau cu interes, căutau să afle cît mai multe despre ce înseamnă munca în întovărășire. Pe de altă parte, Gațe, Dimcea și cu Liscan nu se încurcau în vorbe ca înainte, ci le răspundeau cu limpezime, după litera statutului. Cu exemple vii, luate din viața colectivelor și întovărășirilor fruntașe din raion, ei deslușeau încetul cu încetul folosul muncii unite, pe tarlale întinse.

Cei dintîi pe listă — după cei din comitet — s-a înscris Petre N. D. Voicu. Cu 6 hectare de pămînt. După el, Ion Moțoi, cu jumătate de hectar. Apoi Marin Coiciu, cel care șovăise la început, a venit dintr-o dată alături. Și nu singur. L-a adus și pe Dumitru Coiciu, frate-său, și pe Marin Dumitru, un cumnat. Mirea Dumitru și Ivan Ion, tot laolaltă au venit. N-a fost însă peste tot atît de ușor. De nenumărate ori au mers membrii comitetului la Iordache C. Gheorghe.

— Eu vreau — le spunea omul zîmbind mieros — da' uite că nevasta nu mă lasă.

Și se uita crunt în ochii femeii, semn să nu cricnească o iotă.

După vreo zi, două, Dimcea l-a văzut pe Iordache ciocnind la cooperativă cinzecul de țuică cu chiaburul Nicola.

O lună de zile au tot lămurit cei din comitet oamenii. Și la 29 februarie, în Băjenari a luat ființă întovărășirea agricolă „Vasile Roaită", cu 14 membri și 29,75 ha de pămînt. Marin Gațe a fost ales președinte, Gheorghe Dimcea secretar.

Incă din primele zile, întovărășiții au și trecut la muncă spornică. Au întocmit planul de producție, au schimbat sămînța de porumb la I.C.A.R.-Moara Domnească cu sămînță hibridă și au încheiat contract cu S.M.T. Hagiești pentru lucrările de arătură și însămînțări.

*

De curînd, Dimcea și cu Gațe s-au dus din nou cu treburi pe la raionul de partid. Și au ținut ca, mai înainte de toate, să-l anunțe primului secretar o nouă bucurie a lor: cu o zi înainte, primiseră încă 6 cereri pentru intrare în întovărășire.

S. LEONARD

De curînd, în satul Lacu Sărat din raionul Brăila, s-a constituit un comitet de inițiativă pentru înființarea unei gospodării colective, din care fac parte țăranii muncitori Vasile Grădișteanu, Aurora Stan, Ion Ușurelu și Ștefan Dumitrașcu.

Datorită muncii de lămurire dusă zi de zi de membrii comitetului de inițiativă, sub conducerea organizației de bază, mulți țărani muncitori au rupt cu șovăiala, hotărîndu-se să pășească pe drumul arătat de partid. Iat-o, în fotografie, pe țăranca Marioara Ușurelu, aducînd la comitet cererea de înscriere în gospodăria colectivă.

BIBLIOGRAFIE

Ing. SIMION TABLE și ing. GH. MINZĂRESCU: Asigurarea și verificarea calității reparațiilor la tractoarele I.A.R.-23 și K.D.-35

Bazați pe bogata experiență sovietică din acest domeniu, cît și pe metodele avansate practicate de către cei ce fabrică și repară tractoarele la noi în țară, autorii au prezentat în această lucrare un material care contribuie în mod simțitor la îmbunătățirea verificării reparațiilor.

Lucrarea este împărțită în patru părți principale.

Prima parte cuprinde noțiuni fundamentale de toleranțe și ajustări, jocuri de motoare și indicații tehnice generale asupra verificării pieselor și ansamblelor folosite la motoare.

In partea a doua sînt descrise instrumentele necesare la măsurat, precum și folosirea și îngrijirea lor.

In partea a treia, sînt prezentate aparatele și dispozitivele folosite în prezent și în curs de introducere în unitățile agricole pentru verificarea și încercarea motoarelor, insistîndu-se mai mult asupra reglărilor și verificărilor subansamblelor unde sînt semnalate cele mai frecvente defecțiuni.

Materialul prezentat în partea a patra cuprinde toleranțe, jocuri de motoare, uzurile maxime și treptele de reparație a pieselor care se uzează mai des.

Ținînd seama că, în prezent, încă mai sînt în funcțiune la unele unități agricole tractoare Lanz-Buldog și Fordson-Major, autorii indică jocurile de motoare și treptele de reparație a pieselor mai importante.

MUNCA POLITICĂ PENTRU CREAREA DE NOI ÎNTOVĂRĂȘIRI AGRICOLE

(Editura de Stat pentru Literatură Politică)

Lucrarea prezintă unele aspecte ale muncii de partid desfășurată de cîteva organizații de bază din raionul Calafat pentru formarea de noi întovărășiri agricole.

Conținutul broșurii este deosebit de interesant și actual, mai cu seamă acum, cînd documentele Congresului pun problema lichidării unor lipsuri existente în ce privește desfășurarea muncii politice pentru alcătuirea de noi unități agricole socialiste, precum și pentru întărirea celor existente.

Așa cum indică Raportul C.C. al P.M.R., prezentat la Congres, transformarea socialistă a agriculturii nu se desfășoară de la sine. Pentru a obține rezultate bune în această direcție, trebuie dusă o permanentă și susținută acțiune politică de masă. Succesele obținute de raionul Calafat în crearea de întovărășiri agricole sînt tocmai o urmare a respectării acestor indicații.

Pentru activiștii care duc munca la sate, broșura aceasta constituie un ajutor prețios, deoarece folosirea metodelor arătate în ea poate contribui la stimularea inițiativei organizațiilor de bază de a îndeplini sarcinile trasate de Directivele Congresului al doilea, sarcini privind transformarea socialistă a agriculturii.

MINISTERUL AGRICULTURII organizează

la I.C.Z. din str. dr. Staicovici 63, cursuri pentru creșterea păsărilor.

Cursurile se vor ține zilnic în trei etape:

1—13 aprilie — între orele 16.00—19.30

15—28 aprilie — 16.30—19.30

1—13 mai — 16.30—19.30

Inscrierile se fac între 15—30 martie la Direcția Zootehnică din Ministerul Agriculturii. Cursurile sînt gratuite și se pot frecventa de crescătorii de păsări din Capitală și din comunele suburbane.

In sprijinul mecanizatorilor

Transformarea plugului „Ilie Pintilie" în plug cu patru trupițe

Pentru ca tractorul să fie rațional folosit, rezistența în lucru a mașinilor agricole remorcate trebuie să aibă o valoare de cel puțin 80—95 la sută din forța de tracțiune, la puterea maximă a tractorului, în viteza respectivă admisă de calitatea lucrului. Or, tractînd un plug cu trei brazde la arătură de primăvară (adîncimea de 18 cm), tractorul K.D.—35 nu este încărcat în viteza a IV-a decît în proporție de 60—70 la sută.

După datele obținute în cadrul experiențelor făcute în U.R.S.S., în tabelul de mai jos se dau, în funcție de rezistența specifică a solului, numărul de trupițe care se pot monta pe un plug în agregat cu tractorul K.D.-35, precum și (în valori aproximative) productivitatea orară și consumul de motorină pe hectar:

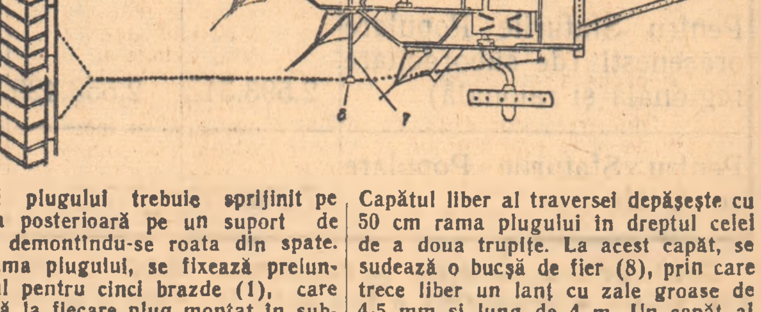
Rezistența specifică a solului în kg/cm²	Adîncimea de lucru la 22 cm					Adîncimea de lucru la 27 cm				
	Viteza	Nr. trupițelor	Gradul de încărcare al tract. %	Produc. teoretică în ha/oră	Consum de motorină kg/ha	Viteza	Nr. trupițelor	Gradul de încărcare al tract. %	Produc. teoretică în ha/oră	Consum de motorină kg/ha
1	2	3	4	5	6	2	3	4	5	6
0,30	IV	4	85	0,75	10,4	III	4	95	0,73	11,4
0,35	III	4	90	0,74	10,9	III	4	95	0,63	13,2
0,40	III	4	89	0,64	12,4	III	3	92	0,55	14,9
0,45	II	4	83	0,57	13,3	II	3	88	0,42	18,9
0,50	II	4	92	0,56	14,6	II	3	95	0,49	17,0
0,55	II	3	86	0,50	15,6	II	3	90	0,42	19,1
0,60	II	3	95	0,47	17,8	—	—	—	—	—
0,70	II	3	93	0,42	19,5	—	—	—	—	—

In țara noastră, este din ce în ce mai mult folosit la arătura de primăvară, plugul „Ilie Pintilie" cu lățime de lucru sporită, prin adăugarea celei de a patra trupițe. In schița alăturată, se poate vedea un plug cu patru trupițe și două cîmpuri de grape „zig-zag".

Transformarea plugului „Ilie Pintilie" în plug cu patru trupițe se poate efectua cu ușurință în atelierul oricărui S.M.T. sau G.A.S. In acest scop, cadrul plugului trebuie sprijinit pe partea posterioară pe un suport de lemn, demontîndu-se roata din spate. La rama plugului, se fixează prelungitorul pentru cinci brazde (1), care se află la fiecare plug montat în subansamblu. La prelungitorul pentru cinci brazde se fixează apoi roata din spate și la aceasta, bara de legătură a comenzii de echilibrare. De prelungitorul pentru cinci brazde se fixează cu șuruburi M 18 un lonjeron (2) din fier lat, cu dimensiunile 70x20 mm. La partea din față a plugului, lonjeronul se leagă de bara transversală (3) prin intermediul plăcii de legătură (4) și al cercului (5). Soliditatea ansamblului se asigură și printr-o traversă (6) confecționată din fier lat de 70x20 mm. Pe roata din cîmp, se fixează 8 pinteni din fier, pentru ca roata să nu patineze la ridicarea plugului din brazdă.

După cum se știe, executarea grăpatului concomitent cu aratul este obligatorie. Prin nivelarea imediată a arăturii, se impiedică evaporarea apei reținută în sol și se creează condiții bune pentru semănat.

Agățarea celor două cîmpuri de grapă la plugul „Ilie Pintilie" modificat cu patru trupițe, se face așa cum se vede în schiță. Pe rama plugului, în dreptul celei de a doua trupițe, se fixează traversa (7) din fier profil U de 80x45 mm, cu ajutorul a trei bride din fier rotund de 20 mm diametru.

Capătul liber al traversei depășește cu 50 cm rama plugului în dreptul celei de a doua trupițe. La acest capăt, se sudează o bucșă de fier (8), prin care trece liber un lanț cu zale groase de 4-5 mm și lung de 4 m. Un capăt al lanțului se prinde de capătul din dreapta al barelor transversale (6), iar de celălalt se leagă agregatul de 2 cîmpuri de grapă.

Un astfel de agregat poate fi tractat de tractorul K.D.—35 în viteza a 3-a, realizîndu-se 5,5—6,5 hectare într-un schimb, consumul de combustibil variind în jurul a 12 kg la hectar.

După cum se vede, prin transformarea plugurilor „Ilie Pintilie" în pluguri cu 4 brazde, poate fi folosită întreaga forță de lucru a trctoarelor K.D., realizîndu-se un volum sporit de lucrări și o însemnată reducere a prețului lor de cost.

ING. C. BALACI
de la I.C.M.E.A.

Să executăm la timp dezgropatul viilor

Se știe că, din cauza primejdiei de îngheț a viței de vie în timpul iernii, aproape toate viile altoite și indigene se îngroapă total sau se mușuroiesc din toamnă. De aceea, prima lucrare de primăvară de mare importanță în viticultură este stabilirea momentului optim pentru executarea dezgropatului viilor.

Mulți cultivatori, de teama înghețurilor de scurtă durată sau a brumelor tîrzii ce ar putea surveni, au tendința de a dezgropa viile în preajma înmuguririi, crezînd că viile vor intra mai tîrziu în vegetație. Dezgropatul întîrziat însă duce de cele mai multe ori la pierderi considerabile de recoltă. Aceasta, fie din cauza scuturării ochilor crescuți în pămînt, cu ocazia dezgropatului, fie din cauza „clocirii" ochilor provocată de umiditatea prea mare din sol.

Cercetările stațiunii experimentale viticole Odobești, efectuate în 1951, au demonstrat că viile dezgropate la 17 martie, față de viile dezgropate la 7 martie (deci cu o întîrziere de 10 zile) au avut pierderi de ochi de 24 la sută la soiul Ottonel, iar prin amînarea dezgropatului pînă la umflarea mugurilor, numărul de ochi „clociți" s-a ridicat la un procent de 49 la sută.

Aceste pierderi sînt incomparabil mai mari decît acelea ce le-ar produce gerurile ce ar surveni după dezgropat, căci se știe că vița, după dezgropat, neintrată în vegetație, rezistă pînă la —10⁰ fără riscul înghețării mugurilor.

Iată de ce executarea timpurie a dezgropatului viilor capătă o importanță covîrșitoare.

In această primăvară, dezgropatul timpuriu al viilor se impune cu atît mai mult, cu cît condițiile climatice din iarnă au fost foarte schimbătoare. Timpului călduros și umed din luna ianuarie i-a urmat o bruscă scădere de temperatură pînă la peste —20⁰, care a dăunat nu numai viilor dezgropate, ci și celor îngropate, căci, în urma ploilor abundente din toamna anului 1955, viile au intrat în iarnă cu multă umezeală în sol și cu lemnul insuficient de copt.

Intr-o serie de regiuni, ca Timișoara, Ploești, Galați, Iași etc., efectul gerului a dăunat mult viței de vie. Prin sondajele făcute, s-au înregistrat pierderi de ochi care, după date provizorii, variază între 15—50 la sută; în podgoria Valea Călugărească, la unele soiuri cum este Crîmpoșia, ochii au pierit 100 la sută. Aceste pierderi, înregistrate în majoritatea podgoriilor noastre, pot fi agravate și mai mult dacă vom întîrzia cu dezgropatul.

De aceea, în fața inginerilor și tehnicienilor agronomi, a tuturor cultivatorilor de viță de vie stă sarcina importantă ca, pe baza particularităților locale de climă, să ia toate măsurile necesare pentru ca dezgropatul viilor să înceapă imediat ce a trecut pericolul gerurilor sau înghețurilor mai mari de — 10⁰. In acest scop, este necesar ca la viile situate pe locuri plane sau pe văi, cum sînt cele din regiunea București, Timișoara, Galați etc., și unde apa stagnează la suprafața solului, să se facă șanțuri sau gropi pentru scurgere, fiindcă băltirea apei este extrem de dăunătoare pentru starea sănătății ochilor și a butucilor în general.

Imediat ce apa s-a scurs și pămîntul s-a zvîntat, trebuie să nu se piardă nici o clipă și să se treacă cu toate forțele la dezgropatul viilor. Acolo unde solul continuă să se mențină umed, lucrările de dezgropat neputîndu-se executa cu sapa, ca de exemplu, în viile de pe șesuri, coardele trebuie săltate și scoase la suprafață cu ajutorul furcilor, pentru a preîntîmpina pierderile de ochi.

Prin dezgropatul timpuriu al viilor, în special în condițiile excepționale din primăvara aceasta, pe lîngă faptul că se micșorează pierderile de ochi din cauza „clocirii" (asfixiere și putrezire), timpul rece care mai continuă „călește" mugurii, iar lăstarii rezultați vor rezista mai bine la eventualele înghețuri sau brume tîrzii.

Multe gospodării agricole de stat fruntașe în cultura viței de vie, ca Apoldu de Sus, Panciu, Odobești, Teremia etc., au demonstrat în condiții de producție necesitatea dezgropatului timpuriu al viilor. Un avantaj al dezgropatului timpuriu este și acela că se permite o rațională și uniformă folosire a brațelor de muncă la executarea tuturor lucrărilor de primăvară în vii, ca tăiat, legat, săpat, completarea golurilor etc.

Inginerii și tehnicienii agronomi de la regiuni și raioane, puncte agricole și comune, de la G.A.S., G.A.C., S.M.T. și întreprinderile vinalcool ale Ministerului Industriei Alimentare, au datoria de a mobiliza și îndruma cultivatorii să efectueze dezgropatul viilor cît mai timpuriu. De asemenea, să se păstreze pe butuc pînă la începutul vegetației toți ochii care au ieșit din iarnă sănătoși, pentru că numai astfel se creează posibilitatea de a compensa pierderile cu ocazia tăierilor și de a se asigura o recoltă bogată de struguri și vin în anul 1956, punîndu-se totodată baze trainice recoltei anului viitor.

Ing. GRIGORE GORODEA
șeful serviciului viticulturii din Ministerul Agriculturii

FOILETON

Necazurile unui plan de muncă

Dați-mi voie să mă prezint: sînt planul de muncă privind pregătirile pentru campania de primăvară al gospodăriei agricole de stat Voinești, raionul Bîrlad. Tatăl meu este tov. Gheorghe Ripanu, directorul Gostatului, iar mama — inginerul șef Ion Cringaciu.

Veți spune dumneavoastră, poate: bravo ție! Ești cineva. Planurile sînt acum la mare cinste. Nimeni nu lucrează astăzi fără plan de muncă. Iar cînd mai ai și astfel de părinți de soi...

Ei uite, chiar aici e buba, la părinți. E drept că despre zămislirea mea n-am a mă plînge. M-am născut la timp, sînt arătos la chip, am rubrici colorate, albe, hașurate, port semnături, ștampilă. Sînt, cum s-ar spune, un model de plan.

E iarăși drept că la venirea mea pe lume a fost multă veselie în Gostat. Au chiuit de bucurie oamenii, s-au veselit ogoarele, semințele, m-au binecuvîntat semănătorile, tractoarele, triorul, plugurile, atelajele. Mă rog, a fost o veritabilă explozie de bucurie.

Părinții mei erau grozav de mîndri. Zicea tata:

— Am mers noi șchiopătînd anul trecut; ne-am poticnit noi astă toamnă; dar acum s-a isprăvit. Cu-așa un plan, va merge treaba de la sine.

Dar, vai! Această revărsare de entuziasm s-a risipit pe negîndite. Căci s-a iscat, nu se știe de unde, un vînt hain — spun unii că i-ar zice vîntul nepăsării — de mi-a îmbolnăvit părinții. Și de-aici au început necazurile mele.

Ca să nu mă molipsesc și eu de boala lor — auzi, ce grijulii! — părinții m-au ascuns într-un dulap întunecos și m-au lăsat acolo săptămîni întregi. Degeaba au venit la tata muncitorii să mă caute.

— Lăsați-l, că stă bine unde stă.

Auzi colo, bine! Aș fi vrut să-l văd pe tata la așa strîmtoare, strîns între dosare șnuruite și hîrtoage veștede și prăfuite. Că numai eu știu cum stăteam acolo, ghemuit și fără pic de aer, de-am ajuns acum mai galben ca făclia.

Afară n-am fost scos decît de două sau trei ori. O dată, pe la începutul lui martie, m-au întins pe masa din biroul mamei și m-au cercetat în amănunt. Mi s-a părut că tata se cam ciondănea cu mama pe chestia unor tractoare.

— Avem 7 reparate, zicea mama.

— Nu se poate, dragă. Numai 5 avem. Cu rutierul, 6.

Pînă la urmă, mama l-a convins pe tata. Au convenit să fie 7 — cu rutierul — dar rodate numai 3.

— De altfel, zicea tata, n-avem nici un zor. Doar n-au intrat zilele în sac. Mai ales că primăvara, după cum se vede, va veni mai tîrziu ca de obicei.

Am vrut să protestez, să strig, să fac scandal. Am vrut să le atrag atenția că tocmai ei, părinții mei, spuseseră că toate reparațiile să se termine la 20 februarie. Am vrut să le arăt că data de mai sus era menționată chiar pe una din rubricile mele și că eu nu vreau cu nici un chip să trec drept mincinos. Dar tata nu mi-a dat răgaz. M-a strîns între coperte și m-a vîrît din nou la „temniță".

Acum, vă rog pe dumneavoastră să mă lămuriți: de ce sînt eu închis cînd nu-mi știu nici o vină? Ce legătură face tata între condamnarea mea și buletinul meteorologic? Căci, uitasem să vă spun; cum s-anunță vreme bună, cum sînt scos din închisoare, mîngîiat și consultat cu grijă. Iar cînd se strică timpul, sînt azvîrlit din nou în întuneric.

Eu cer să fiu eliberat. Să i se spună tatii că de libertatea mea s-ar bucura grozav cele 3 semănători și cele 3 tractoare care n-au fost încă reparate, cele 10 tone de mazăre pe care încă nu le-a ridicat de la Gostat Coroești, semințele de floarea-soarelui pe care trebuia să le ridice de la G.A.S. Murgeni și multe altele. Să i se spună, de asemenea, că, dacă el și mama mă mai țin sub cheie multă vreme, vine primăvara peste ei. Și dacă s-or topi zăpezile, iar eu voi sta tot zăvorît printre dosare și uitat de lume, ar putea intra și ei nițel „la apă".

Semnat: Planul de muncă
al G.A.S. Voinești
p. conf. NICOLAE COMANICI
(după o corespondență trimisă de Cezar Buda)

Să mărim productivitatea vacilor de lapte

Directivele celui de al doilea Congres al partidului prevăd, printre altele, sporirea numărului de bovine și în special al vacilor de lapte, astfel încît în anul 1960 să se ajungă la o producție de 25 milioane hl de lapte de vacă, din care 1.100.000 hl obținuți în fermele de vaci ale gospodăriilor agricole de stat.

Pentru dezvoltarea creșterii vacilor de lapte și sporirii productivității lor, o mare atenție trebuie acordată în următorii 5 ani asigurării bazei furajere.

Îndeplinirea cu succes a acestor sarcini este strîns legată de procesul de transformare socialistă a agriculturii. Numai prin trecerea de la mica producție țărănească la marea gospodărie socialistă se vor putea aplica pe scară largă metodele înaintate de creștere a animalelor și organiza ferme de vaci cu o mare producție de lapte care să contribuie din plin la buna aprovizionare a oamenilor muncii din patria noastră.

Producții mai mari, printr-o bună îngrijire și hrănire a animalelor

In Directivele celui de al II-lea Congres al partidului se prevede ca în ultimul an al cincinalului să se ajungă la obținerea unei producții de 25 milioane hl de lapte de vacă.

Realizarea cu succes a acestei sarcini este pe deplin posibilă, deoarece producția de lapte obținută de la rasele de vaci existente în țara noastră poate fi cu mult ridicată. Că așa stau lucrurile ne-o dovedesc producțiile mari obținute în stațiunile experimentale zootehnice, precum și în numeroase gospodării agricole de stat și gospodării colective din diferite regiuni ale țării. Astfel, la stațiunea experimentală zootehnică Dulbanu, unde se cresc vaci de rasă Schwyz, s-a realizat o producție medie de peste 4.000 litri de lapte pe cap de vacă. De asemenea, la stațiunea experimentală zootehnică Rușețu s-a obținut de la vacile de rasa roșie de stepă producții medii de peste 4.000 litri, iar gospodăriile agricole de stat Popești-Leordeni, regiunea București, Grabaț, regiunea Timișoara, au obținut de la vacile Simental producții medii de peste 3.700 litri lapte. La G.A.S. Cotușca s-a obținut de la vacile de rasă Pinzgau peste 3.500 litri pe cap de vacă, iar la stațiunea experimentală zootehnică Popăuți, de la vacile sure de stepă, s-a obținut o producție medie de peste 2.000 litri lapte.

Obținerea unor astfel de producții de lapte este posibilă în fiecare unitate agricolă socialistă dacă se aplică întreg complexul de măsuri izvorîte din cuceririle științei zootehnice avansate și din experiența fruntașilor în creșterea animalelor.

Una din aceste măsuri, menite să ducă la sporirea producției de lapte, constă în buna pregătire a vacilor pentru fătare. Inainte de fătare cu cel puțin 2 luni, vacile pline nu vor mai fi mulse, iar vacile cu producții mari de lapte vor fi înțărcate cu $2\frac{1}{2}$—3 luni înainte de fătare.

După înțărcare, vacile pline trebuie hrănite în funcție de starea de întreținere și de sănătate a acestora, de durata perioadei de la înțărcare pînă la fătare (repausul mamar) ca și de vîrsta și greutatea corporală a animalelor. Mulți crescători de animale obișnuiesc ca, după înțărcarea vacilor, să le reducă simțitor din rația de furaje. Acest procedeu este complet greșit. Dacă vrem ca vacile gestante să devină bune de lapte, trebuie hrănite aproape tot așa de bine ca și înainte cînd se mulgeau. Cantitatea de hrană ce se cuvine unei vaci înțărcate nicidecum nu trebuie să fie mai mică decît aceea pe care o dăm unei vaci cu o producție de 10—12 litri lapte pe zi. Este bine ca în rația vacilor gestante să intre fîn de lucernă sau trifoi, porumb murat, sfeclă și morcov furajer, precum și amestec de concentrate alcătuit din urluială de orz, tărîțe de grîu și șroturi de floarea-soarelui în părți egale. In perioada gestației, acestor vaci li se va rezerva cea mai bună parcelă de pășune, iar la grajd li se vor da un supliment de masă verde. Cu 7—10 zile înainte de fătare, cantitatea de furaje suculente și concentrate din rație se va micșora pentru a înlătura îmbolnăvirea ugerului. După fătare, trecerea la hrănirea completă se va face treptat în decurs de cca 2 săptămîni.

Hrănirea vacilor în perioada de lactație se va face pe grupe, ținîndu-se seama de producția și vîrsta fiecăreia dintre vaci. Se va avea în vedere ca vacilor recordiste să li se întocmească rații pentru fiecare în parte.

Rațiile de hrană ce se dau vacilor de lapte trebuie să fie alcătuite nu după producția de lapte pe care o dau în ziua respectivă, ci ținîndu-se seama de producția pe care ar putea-o să o dea. In mod practic vacile vor primi în rație cu două-trei unități nutritive în plus față de producția ce o dau, atît timp cît producția lor de lapte este în creștere. Atunci cînd, cu tot sporul de hrană primit, producția va rămîne la același nivel timp de 10—12 zile, rația de hrană se va recalcula avîndu-se în vedere producția obținută în ultimul timp. Să nu uităm însă că o hrană necorespunzătoare sub raport cantitativ și calitativ duce în mod nemijlocit la scăderea bruscă a producției de lapte. După ce hrana se îmbunătățește din nou, producția de lapte revine mai greu la nivelul anterior. De aceea, **furajarea trebuie să se mențină în tot cursul anului la un nivel ridicat.**

O influență foarte bună asupra producției de lapte o au furajele suculente ca: nutrețul murat, sfecla furajeră, borhotul de spirt de bere sau tăiețeii de sfeclă etc. Nutrețul murat trebuie să se pregătească în cantități suficiente calculîndu-se pentru fiecare vacă din regiunile de șes cîte 4—5 tone anual și cîte 6—7 tone de nutreț murat pentru vacile din regiunile de deal. Din sfecla furajeră se va pregăti cîte 5 tone anual pentru fiecare vacă.

Din hrana vacilor nu trebuie să lipsească sărurile minerale: creta furajeră, făina de oase și sarea de bucătărie. Pentru a mări pofta de mîncare a vacilor, și a le face să consume cantități cît mai mari de hrană, furajele, înainte de a fi date animalelor, trebuie preparate. Paiele se pot opări și trata cu var sau se pot da tocate în amestec cu rădăcinoase sau nutreț murat.

Adăpatul vacilor trebuie organizat în condiții cît mai bune. Introducerea adăpătorilor automate, pe lîngă faptul că ușurează munca oamenilor, dă vacilor posibilitatea să bea apă ori de cîte ori simt nevoia. Aceasta contribuie simțitor la sporirea producției de lapte.

Asigurîndu-se vacilor posibilitatea de a face mișcări în timpul verii la pășune, iar în timpul iernii plimbări de 2—3 ore pe zi, se contribuie la întărirea rezistenței organismului acestora, la mărirea poftei de mîncare și la reducerea numărului fătărilor grele.

Grajdul în care sînt adăpostite vacile de lapte trebuie să fie luminos, călduros, curat, uscat și bine aerisit, iar curățenia corporală a animalelor trebuie făcută în fiecare zi.

Orele de muls, hrănire, adăpare etc. stabilite în programul zilnic de lucru trebuie respectate cu strictețe. Mulsul trebuie să se facă repede, în mod uniform, energic și complet și în condiții igienice desăvîrșite.

O bună organizare a muncii și cointeresarea directă a mulgătorilor în rezultatele muncii contribuie de asemenea la sporirea producției de lapte. Fiecărui mulgător trebuie să i se încredințeze pe o lungă perioadă un anumit grup de vaci a căror plan de producție de lapte să-l cunoască bine.

O mare importanță pentru sporirea producției de lapte o are normalizarea lactațiilor. In acest scop monta și înțărcarea fiecărei vaci trebuie să se facă în mod planificat, în așa fel ca să se ajungă la lichidarea lactațiilor mai lungi de 10—11 luni. Monta vacii este bine să se facă cu același taur de două ori în aceeași perioadă de călduri, la un interval de 8—12 ore. In felul acesta se asigură fecundarea vacilor la timp. Vacile care nu prind trebuie examinate de medicul veterinar și tratate.

Nu trebuie scăpată nici o clipă din vedere problema obținerii unor vaci bune de lapte, prin creșterea tineretului. De aceea, viteilor trebuie să li se asigure o hrănire, îngrijire și întreținere corespunzătoare.

Munca de selecție și ameliorare trebuie organizată cît mai bine iar pentru aceasta este necesar în primul rînd să se țină corect și la zi evidența zootehnică. Cu ocazia bonitării se vor opri pentru prăsilă numai vacile cu o producție de lapte și dezvoltare corporală corespunzătoare. Taurii folosiți trebuie să aibă origine cunoscută și să provină de la vaci cu producții ridicate de lapte.

Aplicarea cu pricepere și consecventă a măsurilor și metodelor arătate va duce la realizarea unor producții de lapte mult sporite, la îndeplinirea și depășirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului.

Ing. ARCADIE PETRESCU
Institutul de cercetări zootehnice

Pentru creșterea numărului vacilor cu mare producție de lapte

Dezvoltarea cantitativă și calitativă a efectivelor de vaci constituie principala linie de urmat în creșterea bovinelor, întrucît vacile sînt principalele producătoare de lapte, dau importante cantități de carne și sînt baza continuei regenerări a întregului efectiv.

In anii de după război, situația șeptelului, printre care și a bovinelor, devenise destul de precară. Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern pentru dezvoltarea creșterii animalelor, s-a ajuns ca efectivul de bovine la sfîrșitul anului 1955 să fie mai mare cu 31,5 la sută decît cel existent în anul 1938.

Deși aceste rezultate sînt îmbucurătoare, totuși, produsele animale și îndeosebi producția de lapte este încă neîndestulătoare. Aceasta se datorește în primul rînd faptului că o mare parte din numărul vacilor din țara noastră au o productivitate destul de redusă, precum și faptului că numărul vacilor, în raport cu suprafața agricolă a țării, este scăzut. Pentru lichidarea acestor lipsuri, Directivele Congresului al doilea al P.M.R. pun un accent deosebit pe sporirea numărului de vaci și îmbunătățirea productivității lor.

Condiția esențială pentru obținerea unei productivități ridicate în creșterea animalelor constă în primul rînd în asigurarea unui efectiv de animale de bună calitate, iar în al doilea rînd într-o cît mai bună hrănire și îngrijire a animalelor.

Structura pe rase a efectivului de vaci din țara noastră arată că cca 40 la sută din vaci sînt de rasă neameliorată, cu o slabă productivitate (Sură de stepă, corcituri nedefinite). La această situație se mai adaugă și nivelul profesional destul de scăzut al unor crescători de animale care încă nu înțeleg să întrețină animalele în mod corespunzător. Iată deci care este explicația producției scăzute de lapte și carne, precum și a nerentabilității unui număr însemnat de vaci.

Dacă acțiunea de îmbunătățire calitativă a efectivelor de vaci — adică transformarea sau înlocuirea raselor primitive cu vaci de rase superioare — este un proces lent care durează mulți ani, atunci sporirea numărului de vaci de lapte și buna lor întreținere rămîne mijlocul principal pentru a ajunge la producțiile de lapte necesare.

Analizînd densitatea efectivelor de bovine în raport cu suprafața agricolă a țării, se constată că la data ultimului recensămînt (1954) revenea în medie pe țară cca 14,7 vaci la suta de hectare. Ca să se poată obține producția de lapte prevăzută pentru sfîrșitul anului 1960, efectivul de vaci va trebui să crească de la 14,7 la 16,2 capete pentru suta de hectare teren agricol și în același timp producția medie de lapte pe cap de vacă furajată să sporească cu cca 300 litri.

Această creștere a numărului de vaci este pe deplin posibilă. In momentul de față, o densitate de 16,2 vaci la suta de hectare teren agricol și chiar o densitate și mai mare este realizată în multe regiuni din țară. De pildă, în regiunea Suceava există un număr de 21,1 vaci la suta de hectare teren agricol, în regiunea Bacău 20,5 capete, în regiunea Baia Mare 18,4 capete, în Regiunea Autonomă Maghiară 18,3 capete etc. In schimb, în alte regiuni cu condiții prielnice creșterii vacilor de lapte densitatea acestora la suta de hectare este foarte mică. De pildă, în regiunea Timișoara, numărul vacilor de lapte la suta de hectare de teren agricol este de 8,3 capete, în regiunea Constanța de 5,5 vaci, în regiunea Galați de 9,9 vaci, în regiunea București de 9,7 și în regiunea Craiova de 9,1 vaci la suta de hectare.

O astfel de situație nesatisfăcătoare există din păcate și în multe din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective.

Una din cauzele care determină rămînerea în urmă în ce privește creșterea vacilor constă și în proporția nesatisfăcătoare a vacilor față de numărul total al bovinelor.

Potrivit legii nr. 6, numărul vacilor de lapte trebuie să reprezinte 48 la sută din totalul bovinelor, iar în jurul orașelor și centrelor aglomerate această proporție să ajungă pînă la 60 la sută.

Este deosebit de semnificativ faptul că regiunile care au un număr mic de vaci la suta de hectare de teren agricol au o proporție scăzută de vaci și față de totalul bovinelor. Față de media de 45,07 vaci la suta de bovine medie planificată pe țară în regiunea Craiova, de pildă, există numai 29,1 vaci, în regiunea Galați 39,3, iar în regiunea Iași 40,9 vaci la suta de bovine.

Nici în gospodăriile de stat proporția vacilor față de totalul de bovine nu este mai bună, ea reprezentînd pe țară doar cam 35 la sută.

Revine ca o sarcină pentru sfaturile populare, organele zootehnice și medicii veterinari de a urmări ca toate măsurile luate de partid și guvern pe linia îmbunătățirii calitative a șeptelului să fie duse la îndeplinire. Tehnicienilor și inginerilor zootehniști le revine de asemenea sarcina de a învăța pe crescători cum să îngrijească și să hrănească mai bine animalele și de a le arăta foloasele mari ce le pot avea crescînd cît mai multe vaci de lapte.

Vastul program de transformare socialistă a agriculturii, trasat prin Directivele Congresului al II-lea al partidului, alături de introducerea pe scară din ce în ce mai mare a mecanizării principalelor munci agricole, duce în mod nemijlocit la creșterea numărului de vaci și la sporirea productivității lor.

Med. vet. EUGEN MICLEA
șeful serviciului creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii

Mecanizarea principalelor lucrări în zootehnie contribuie în mod simțitor la creșterea productivității muncii.
In clișeu: un aspect de felul cum se execută mulsul mecanic la ferma de vaci a gospodăriei agricole de stat Satu Mare.

Cifre și fapte

● Aplicînd cu pricepere metodele înaintate de îngrijire a vacilor de lapte, tovarășa Clementina Stoian, mulgătoare la gospodăria agricolă de stat Chirnogi, regiunea București, a depășit planul la lapte pe anul 1955 cu 66,40 la sută, fiind declarată pentru a patra oară fruntașă în producție pe gospodărie.

● O cantitate de 63.081 litri de lapte peste plan a obținut anul trecut, de la cele 12 vaci pe care le are în îngrijire, și mulgătoarea Matilda Turinschi din gospodăria agricolă de stat Ițcani, regiunea Suceava. Aceasta, datorită bunei îngrijiri a vacilor și hrănirii lor ținînd seama de producția și greutatea corporală a fiecăreia, ca și datorită masajului ugerului înainte de muls, mulsului rațional etc.

● Anul trecut producția medie planificată pe cap de vacă furajată, la gospodăria agricolă de stat Popești Leordeni, a fost de 2.900 litri. Muncitorii de la ferma zootehnică a acestei gospodării, aplicînd metodele înaintate de hrănire a vacilor, au obținut pe cap de vacă furajată o producție de 3.547 litri lapte.

● Pe lîngă cantitatea importantă de lapte obținută în anul trecut peste plan de la vacile ce le are în îngrijire, mulgătorul Vatra Dumitru de la gospodăria de stat Peștera, regiunea Constanța, a reușit să obțină lapte cu un procent de grăsime de 4,4 la sută față de 3,5 la sută cît era planificat. El a dat o atenție deosebită modului de mulgere a vacilor. Astfel, înainte de a începe mulsul, el a spălat cu apă călduță ugerul vacii, ștergîndu-l apoi bine cu un prosop curat și a executat masajul ugerului înainte și după muls.

● De la cele 100 vaci de rasă Simental, pe care le are în primire, brigada condusă de maistrul crescător de vaci Alexandru Păun din gospodăria agricolă de stat Bragadiru a obținut în cursul anului trecut o producție de 38.943 litri lapte peste plan.

Asigurarea nutrețului – condiție de bază în sporirea producției de lapte

In ultimii ani, în regiunea noastră s-au luat o serie de măsuri menite să ducă la sporirea continuă a producției de lapte de vacă. In acest scop, s-a dus munca pentru îmbunătățirea raselor de vaci de lapte, pentru aplicarea metodelor înaintate zootehnice de îngrijire și hrănire a animalelor și mai ales pentru asigurarea unei puternice baze furajere.

Ca urmare a aplicării acestor măsuri, au fost obținute o seamă de succese în privința creșterii numărului vacilor de lapte și a sporirii productivității lor. De pildă, într-o serie de unități agricole socialiste, care în anii trecuți nu îndeplineau planul producției de lapte, anul trecut, ca rezultat al bunei îngrijiri a animalelor și hrănirii lor cu nutrețuri variate și bogate în elemente nutritive, planul producției de lapte a fost depășit în mod simțitor. Așa stau lucrurile în gospodăriile agricole de stat Cîmpeni, Segarcea și altele.

Trebuie însă să recunoaștem că nivelul actual al producției de lapte obținută pe cap de vacă furajată este încă destul de scăzut. Dacă în alte regiuni cu condiții asemănătoare nouă media producției de lapte a ajuns să fie mai ridicată, în regiunea Craiova media este de numai circa 800 litri de lapte.

Pentru lichidarea rămînerii în urmă în ce privește producția de lapte, se impune să fie luate toate măsurile pentru a se asigura animalelor o hrană îndestulătoare și de bună calitate pe întreg anul.

Una din principalele rezerve de sporire a producției de nutrețuri necesare hrănirii vacilor de lapte din regiunea noastră o constituie creșterea productivității pășunilor și fînețelor naturale. Din calculele făcute, rezultă că masa verde obținută de pe aceste suprafețe, din care numai pășunile se întind pe 82.227 ha, asigură obținerea a circa 60 la sută din producția anuală de lapte pe întreaga regiune.

Pînă acum, au fost aduse unele îmbunătățiri pășunilor și fînețelor naturale prin curățirea lor de lăstăriș, spini, prin împrăștierea mușuroaielor etc., ca și prin desțelenirea unei suprafețe de 28.393 ha de izlaz neproductiv și puțin productiv. In regiunea noastră, există însă mii de hectare de izlazuri, atît în părțile de șes, cît și în cele de deal și munte, care continuă să dea producții mici. De asemenea, există comune ca: Bratovoești, Ișalnița, Almăju, Tînțăreni etc., unde unele terenuri sînt sustrase de la pășunat fiind însămînțate cu cereale, legume, etc., reducîndu-se astfel patrimoniul pastoral.

Nu poate fi trecută cu vederea nici lipsa de preocupare pe care o manifestă unele sfaturi populare și organe agricole față de buna îngrijire a pășunilor și față de recoltarea la timp a nutrețurilor de pe izlazurile desțelenite. Toate aceste lipsuri fac ca mari cantități de nutrețuri să se piardă sau să-și reducă din valoarea lor nutritivă.

In scopul sporirii cantității de masă verde necesară hrănirii vacilor de lapte, se prevede ca în următorii cinci ani să se desfășoare o acțiune susținută pentru refacerea pășunilor și fînețelor naturale. Pentru aceasta, vor fi desțelenite și însămînțate cu plante furajere, ca porumb, iarbă de Sudan, dughie, secară, lucernă etc., toate izlazurile slab productive și neproductive.

O mare atenție se va da extinderii sistemului conveierului verde. In izlazurile desțelenite, numai în cursul acestui an vor fi însămînțate după sistemul conveierului verde plante de nutreț pe o suprafață de 20.130 ha, față de 5.300 cît s-a însămînțat în anul 1955. Tot în cursul acestei primăveri, vor trebui executate o serie de lucrări de îmbunătățire a pășunilor și fînețelor naturale, cum sînt grăparea a 10.000 ha de pășune, combaterea buruienilor pe 30.000 ha, aplicarea îngrășămintelor chimice și naturale pe 10.000 ha, distrugerea mușuroaielor și scoaterea cioatelor pe 6.000 ha.

Un deosebit accent se va pune pe pregătirea terenului în vederea extinderii pășunatului sistematic prin tarlalizare. In acest scop, se vor îngrădi terenuri de pășune pe o lungime de 90 km. Deoarece în multe comune suprafețele de pășuni sînt neîndestulătoare, se vor lua măsuri pentru extinderea lor. Astfel, se va scoate arboretele dăunător de pe o suprafață de 1.750 ha, vor fi desecate 200 ha și se va urmări ca toate suprafețele de pășune sustrase sub diferite forme să fie redate pășunatului.

O altă importantă sursă de hrănire a vacilor de lapte o constituie porumbul. Dacă în regiunea Craiova cultura porumbului boabe este dezvoltată, nu în aceeași măsură se practică cultivarea de porumb pentru siloz și masă verde. Pentru curmarea acestui neajuns s-au luat măsuri ca suprafețele cultivate cu porumb furajer să crească an de an. In anul acesta, de pildă, porumbul pentru siloz se va însămînța pe o suprafață de 4.300 hectare, în loc de 1.344 hectare pe cît s-a însămînțat în 1955. Pentru păstrarea porumbului, în comune și în gospodării agricole colective vor fi construite un număr de silozuri cu o capacitate de cel puțin 43.000 tone.

Deoarece o parte însemnată din terenul regiunii și îndeosebi din raioanele de șes se cultivă cu păioase și cum în aceste raioane suprafețele de pășuni sînt mai mici, un mijloc bun pentru asigurarea bazei furajere îl constituie cultivarea pe suprafețe cît mai mari a porumbului pentru fîn, a secarei, ierbii de Sudan etc. în miriști. Astfel, anul acesta vor fi însămînțate în miriști plante de nutreț pe o suprafață de 100.000 ha.

Tot în raioanele de șes ale regiunii noastre există mari suprafețe de teren cu nisipuri zburătoare care dau o slabă producție de cereale. Din experiența de pînă acum, reiese că pe aceste terenuri dau rezultate bune o serie de plante de nutreț, ca porumbul furajer, iarba de Sudan, floarea-soarelui, sparceta etc. In planul regiunii se prevede ca în viitor să extindem cultura acestor plante de nutreț pe suprafețe cît mai întinse din terenurile cu nisipuri zburătoare.

Pentru realizarea cu succes a acestor sarcini, au fost luate măsuri ca planul de cultură și producție să fie defalcat pe raioane și comune. De asemenea, au fost asigurate și repartizate semințele necesare cultivării plantelor furajere. Urmează doar ca, îndată ce se va desprimăvăra, sfaturile populare și organele agricole, cu sprijinul comitetelor cetățenești de gospodărire a fondului zootehnic comunal, să-i mobilizeze pe țăranii muncitori de a contribui în mod efectiv la executarea la timp a lucrărilor respective.

Prin îndrumarea permanentă a țărănimii muncitoare ca să-și însușească și să aplice metodele științifice de mărire a producției de furaje, cadrele tehnice vor putea să dea o contribuție de seamă la sporirea numărului vacilor de lapte din regiunea noastră, cît și la creșterea productivității vacilor. Aducerea la îndeplinire a acestor sarcini va fi mult ușurată dacă în munca lor, aceste cadre, precum și organele locale ale puterii de stat, vor depune tot interesul pentru antrenarea pe calea socialismului a cît mai multe gospodării țărănești, deoarece aceasta este, în ultimă instanță, mijlocul prin care putem obține un avînt rapid și neîntrerupt al tuturor ramurilor agriculturii.

Ing. ION LUȚAI
referent cu baza furajeră
Direcția agricolă regională Craiova

Cu fiecare tractor K. D. — peste 1000 de hantri anual

Angajamentele altor mecanizatori din S.M.T.-urile regiunii Constanța

Angajamentul patriotic al mecanizatorilor din brigada a 18-a de la S.M.T. Hagieni, de a realiza anul acesta cu fiecare tractor numai într-un singur schimb peste 1000 de hantri, fără reparații, a avut un puternic răsunet în rîndul tuturor mecanizatorilor din S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din țară.

In regiunea Constanța, regiune în care anul trecut 45 de mecanizatori au reușit să efectueze 1000 și chiar mai mulți hantri, întrecerea pentru realizarea și depășirea acestui obiectiv cuprinde un număr tot mai mare de tractoriști.

La S.M.T. Topraisar

In afară de Valeriu Ciobanu, fruntașul stațiunii, care și anul trecut a realizat peste 1000 de hantri, alți doi tractoriști de la S.M.T. Topraisar, Dumitru Bicu din brigada a 11-a și Nae M. Ilie din brigada a 6-a, și-au luat angajamentul să realizeze anul acesta cu tractoarele lor cîte 1000 de hantri, cel puțin. Amîndoi se bizuie pe experiența anului trecut, cînd, lucrînd primul la gospodăria colectivă din comuna Lanurile și celălalt la gospodăria colectivă din comuna Straja, și-au depășit cu mult sarcinile de plan, situîndu-se, după Valeriu Ciobanu, în fruntea întrecerii pe stațiune; ei se bazează de asemenea și pe noile cunoștințe teoretice dobîndite peste iarnă la cursul profesional pe care l-au urmat.

Anul acesta, ei au fost repartizați în aceleași unități, unde se și găsesc în momentul de față, împreună cu tractoarele și mașinile cu care vor lucra, gata să intre în bătălia muncilor agricole de primăvară.

La S.M.T. Fetești

Intreg colectivul stațiunii de mașini și tractoare Fetești se mîndrește pe drept cuvînt cu realizările brigăzii utemiste condusă de tov. Ilie Pîrvu. Este una din brigăzile fruntașe ale stațiunii și care totdeauna și-a respectat angajamentele luate.

Cînd au aflat de angajamentul mecanizatorilor din brigada tov. N. Brighidovici de a executa anul acesta cu fiecare tractor cel puțin cîte o mie de hantri, tinerii din brigada utemistă au chibzuit între ei vreo două zile, apoi, în cadrul unei consfătuiri de producție, și-au luat angajamentul în fața întregii stațiuni ca anul acesta să devină și ei „miiști".

Conducerea stațiunii a căutat să asigure brigăzii utemiste toate condițiile pentru îndeplinirea acestui angajament. Brigada va lucra numai pe tarlale întinse, la întovărășirea din Fetești și la gospodăria colectivă din Buliga, unde a mai lucrat și cunoaște bine terenul.

Se știe că praful este un dușman de temut al motoarelor și dă mult de furcă tractoriștilor. Cei 6 tractoriști — Tudor P. Aron, Cristea Mircea, Nicolae Drăgan, Ion Moldovan, Ion Cherciu și mezinul brigăzii, Vasile Ruscăreanu — din brigada utemistă vor alimenta anul acesta motoarele cu ajutorul unei pompe centrifugale sistem „Antonovici" de la S.M.T. Hagieni. In acest fel, alimentarea cu carburanți se face în afara contactului cu aerul, deci la adăpost de praf și fără nici un efort fizic din partea tractoriștilor. Conducerea S.M.T. Fetești s-a îngrijit din vreme și a dotat majoritatea brigăzilor cu cîte o astfel de pompă. Brigada și-a pregătit din vreme 6 pluguri „Ilie Pintilie", la care s-au montat cea de a patra trupiță, două cupluri de semănători I.A.R.-511, 3 agregate complexe formate din cultivator-semănătoare-grape, iar pentru aplicarea metodei graficului orar, contoarele și plăcuțele-grafic necesare. Deosebit de aceasta, conducerea stațiunii a asigurat tinerilor hrană caldă, la locul de muncă, aceasta fiind posibil deoarece brigada lucrează pe terenuri învecinate cu stațiunea. Utemiștii din brigada a 7-a de K.D.-uri știu că îndeplinirea angajamentului luat nu mai depinde acum decît de ei și sînt hotărîți să muncească astfel încît și de astă dată să-și respecte cuvîntul dat.

La S.M.T. Chirnogeni

Incă trei tractoriști din această stațiune, și anume tov. M. Popa, D. Nuică și M. Roșu (primii au fost tov. N. Munteanu și Gh. Tote), și-au luat angajamentul să realizeze anul acesta cîte 1000 de hantri. Toți sînt membri ai brigăzii a 13-a, care și anul trecut și-a depășit cu mult sarcinile de plan. Analizînd, în cadrul unei consfătuiri de producție pe brigadă, posibilitățile pe care le au de a mări randamentul tractoarelor, ei și-au dat seama că, dacă ar fi folosit pe scară mai largă cuplurile de mașini și ar fi folosit mai bine fiecare ceas prielnic de lucru, arînd uneori și în timpul nopții, ar fi putut atinge și anul trecut cifra de 1000 hantri de tractor.

Hotărîți să nu repete greșelile anului trecut, tractoriștii M. Popa, D. Nuică și M. Roșu își pregătesc cele necesare în vederea îndeplinirii angajamentului luat. Instalațiile electrice ale tractoarelor au fost bine puse la punct, au fost alcătuite mai multe cupluri și agregate complexe.

I. LEȘEANU

Cu toate forțele

In anul 1955, brigada noastră, a 4-a de la S.M.T. Ciocănești, s-a menținut fruntașă pe stațiune în toate campaniile agricole. Toți cei cinci tractoriști ai brigăzii — Alexandru Șerban, Nicolae Gheorghe, Tudor Neagu, Vasile Ilie și Petre Drăgan — și-au îndeplinit și depășit planul anual de producție.

Trebuie să mărturisesc că am fost foarte mîndri de aceste succese și o bună bucată de vreme ni s-a părut că mai bine decît lucrăm noi nici că s-ar putea lucra. Pe la începutul iernii, am aflat însă că numeroși tractoriști din regiunea Constanța au realizat în 1955 cîte 1000 de hantri. In brigada noastră, nici unul din tractoriști nu trecuse de 600 de hantri. „Or fi avut condiții speciale cei din Constanța", spuneam noi. Totuși, succesul lor ne-a dat mult de gîndit și deseori aduceam vorba despre posibilitatea de a executa și noi cu fiecare tractor cîte 1.000 de hantri anual.

Cînd — acum cîteva săptămîni — am citit în ziarul „Agricultura Nouă" scrisoarea brigăzii a 18-a de la S.M.T. Hagieni, care își lua angajamentul să realizeze și în acest an peste 1000 de hantri cu fiecare tractor, n-am mai avut nici o îndoială. Era limpede că, luînd măsurile pe care tovarășii noștri din Hagieni arătau că le vor lua, vom putea și noi dubla randamentul tractoarelor. Am fost de această părere și noi, cei din brigada a 4-a, și alți tractoriști din stațiunea noastră, ca, de pildă, cei din brigada a 10-a, condusă de tov. Gheorghe Velicu.

Am stat de vorbă seri de-a rîndul cu tov. ing. Teodor Negoiță, agronomul șef al stațiunii, și cu tov. ing. Victor Manolescu, mecanicul șef, chibzuind asupra măsurilor pe care trebuie să le luăm pentru a realiza și noi cîte 1.000 de hantri anual, cu fiecare tractor. Apoi am trecut la fapte. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să revizuim încă o dată tractoarele, spre a ne convinge că motoarele funcționează perfect. Apoi ne-am apucat să construim, din resurse locale, cabine la fiecare tractor. Anul trecut, ploile prea dese ne-au pricinuit multe întreruperi în muncă. Deși, cînd începea să plouă, terenul se menținea o bucată de vreme bun de lucru, tractoriștii erau nevoiți să scoată mașinile din brazdă și să se adăpostească. Au fost zile cînd am avut două și chiar trei astfel de întreruperi, pentru că ploile, deși puternice, erau de scurtă durată. De acum, cînd terenul va permite, noi vom putea lucra în continuare, fără să fim stingheriți de ploaie, ori toamna de frig, cîștigînd astfel un timp prețios.

Deoarece anul trecut tractoriștii n-au putut totdeauna executa așa cum trebuie îngrijirile tehnice zilnice pentru că n-au avut tot utilajul mărunt necesar, ne-am îngrijit să avem truse complete pentru alimentarea motorului, strîngerea piulițelor și șuruburilor etc. De asemenea, am cerut — și conducerea stațiunii ne-a pus la dispoziție — o rezervă minimă de piese de schimb de mare uzură, pentru a nu mai fi nevoiți să așteptăm de fiecare dată atelierul mobil al stațiunii, pierzînd astfel din timpul prețios de lucru. In vederea alimentării motoarelor în afara contactului cu aerul, vom folosi anul acesta pompe de alimentare centrifugale, confecționate în atelierul propriu, după modelul celor de la S.M.T. Hagieni.

Pentru ca, începînd cu campania de primăvară, să putem folosi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, am luat și alte măsuri organizatorice: am alcătuit de pe acum cupluri de cîte două semănători și cuple formate din mai multe cîmpuri de boroane cu o lățime de lucru de 17 m.

In scopul folosirii întregii forțe de tracțiune a tractorului, noi am modificat plugul „Ilie Pintilie" adăugînd încă o trupiță la cele trei existente, prin întărirea cadrului cu ajutorul unei bare transversale. In felul acesta, vom mări lățimea de lucru cu 30 la sută.

Ceea ce ne va ajuta foarte mult să executăm un volum de lucrări cu mult sporit față de anul trecut este faptul că anul acesta, conducerea S.M.T.-ului nostru a contractat cu gospodăria colectivă din comuna Bălcescu, unde va lucra brigada noastră, nu numai arături și însămînțări, ci și grăparea culturilor de toamnă, însămînțări de porumb în cuiburi așezate în pătrat, prășit mecanic, iar în următoarea campanie agricolă, lucrări de dezmiriștit, arături de vară etc.

Pentru o colaborare rodnică cu brigada de cîmp, noi am ținut o consfătuire cu colectiviștii. Cu acest prilej, am stabilit ca, o dată muncile agricole începute, să ținem în fiecare seară o scurtă consfătuire de producție, la care să ia parte neapărat și un tovarăș din brigada de cîmp a gospodăriei colective, pentru a putea astfel rezolva operativ unele probleme ce s-ar ivi în timpul lucrului.

Mult mai bine pregătiți ca anul trecut, noi așteptăm cu nerăbdare începerea muncilor de primăvară. Sîntem hotărîți să lucrăm cu spor din primele zile, pentru a realiza și noi anul acesta cîte 1000 de hantri cu fiecare tractor și a-i ajuta pe colectiviștii din comuna Bălcescu să obțină sporuri cît mai însemnate de recoltă.

ION DELIVASILE
șeful brigăzii a 4-a de la S.M.T. Ciocănești, regiunea București

Cultura inului de fuior în Regiunea Autonomă Maghiară

Ing. M. DOUCET
şef de sector
Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.
Ing. LADISLAU ŞOOŞ
cercetător
staţiunea I.C.A.R. Sîngeorgiu de Mureş

După bumbac şi cînepă, inul de fuior este principala sursă de materie primă vegetală necesară industriei noastre textile. Prin fineţea şi rezistenţa superioară a fibrei sale, inul are o largă şi variată întrebuinţare industrială în obţinerea pînzeturilor trainice, a furtunurilor de presiune, a fitilurilor speciale şi a altor produse.

Ţara noastră, deşi nu este aşezată în zona naturală cea mai potrivită pentru cultura inului de fuior, totuşi, datorită munţilor Carpaţi, cuprinde microzone favorabile acestei culturi care, în condiţii de agrotehnică înaintată, asigură recolte bogate.

Condiţii favorabile de cultură

Factorii locali de climă care favorizează cultura inului de fuior în Regiunea Autonomă Maghiară sînt: precipitaţii abundente şi bine repartizate, nebulozitate, umiditate atmosferică suficientă, variaţii mici de temperatură, absenţa vînturilor puternice. Aceste condiţii naturale sînt repartizate diferit în regiune şi variază de la an la an, ceea ce determină de altfel şi împărţirea microzonelor de cultură a inului de fuior în microzone foarte favorabile, favorabile şi mai puţin favorabile. Din acest punct de vedere Regiunea Autonomă Maghiară cuprinde în majoritatea raioanelor microzone favorabile culturii inului de fuior mai mult decît oricare altă regiune a ţării. Condiţiile naturale cele mai favorabile se întîlnesc în raioanele Ciuc, Gheorghieni, Topliţa, Sîngeorgiu de Pădure şi Odorhei. Raioanele Tg. Secuiesc şi Sf. Gheorghe sînt parţial cuprinse în zona favorabilă. Raioanele Reghin şi Tg. Mureş cuprind microzone destul de favorabile culturii inului de fuior şi pot fi considerate ca raioane de perspectivă pentru această cultură.

Nefiind o plantă prea pretenţioasă la o fertilitate mare, ci mulţumindu-se cu soluri de fertilitate mijlocie, inul găseşte din acest punct de vedere condiţii favorabile în întreaga regiune. Nu trebuie însă să cultivăm inul pe soluri grele, reci şi umede, pe sărături şi soluri calcaroase. Variaţia destul de mare de climă şi sol a Regiunii Autonome Maghiare determină şi o diferenţiere accentuată a agrotehnicii inului de fuior.

Sînt unele măsuri agrotehnice care trebuie să fie aplicate în scopul obţinerii unor recolte mari şi de calitate, indiferent de condiţiile pedoclimatice. Aceste măsuri agrotehnice generale sînt: 1) nerevenirea culturii inului pe acelaşi teren un număr de cel puţin 6—7 ani; 2) evitarea în alegerea terenului de cultură a solurilor necorespunzătoare inului; 3) inul să urmeze de preferinţă după ţelină sau trifoişte, după cartofi gunoiţi, cereale de toamnă sau borceag; 4) arătura să fie făcută din toamnă, aceasta fiind una din condiţiile cele mai importante în cultura inului; 5) seminţele necesare să fie sănătoase, cu putere de încolţire mare — cel puţin 95 la sută — şi lipsite de seminţe de buruieni, deoarece de această condiţie depinde obţinerea unei densităţi normale a culturii; 6) însămînţarea cu maşina în rînduri pentru ca plantele să răsară cît mai uniform, astfel încît să rămînă pînă la recoltă cel puţin 2000—2500 de plante la metru pătrat; 7) întreţinerea culturii inului prin plivire la timp şi combaterea purecilor; 8) recoltarea în coacerea galbenă timpurie a inului; această regulă agrotehnică, care nu cere nici o cheltuială sau muncă în plus, asigură o calitate superioară a fibrei şi o pierdere de capsule şi seminţe mult mai redusă.

Mai sînt însă alte măsuri care trebuie aplicate în mod diferenţiat de la raion la raion şi chiar în cadrul aceluiaşi raion, precum şi de la an la an. Aceste măsuri sînt:

a) Alegerea momentului cel mai potrivit de însămînţare. Dacă pentru majoritatea comunelor şi a anilor, în raioanele Tg. Mureş, Sîngeorgiu de Pădure, Odorhei, însămînţarea cît mai timpurie este o regulă obligatorie, în raioanele Gheorghieni şi Ciuc, momentul optim de însămînţare este în epoca tîrzie. Pentru celelalte raioane, ca Topliţa, Sf. Gheorghe şi Tg. Secuiesc, momentul optim de însămînţare variază în funcţie de altitudinea şi microclimatul grupelor de comune. Dacă, spre exemplu, pentru comunele Arcuş şi Moacşa din raionul Sf. Gheorghe, Sînzieni, din raionul Tg. Secuiesc, Deda, din raionul Topliţa, aplicarea însămînţării timpurie este obligatorie, pentru alte comune, cum sînt Casinu Nou, Plăeşii de Sus, Plăeşii de Jos, Iacobeni, din raionul Tg. Secuiesc, momentul optim de însămînţare trebuie plasat în epoca tîrzie.

După cum s-a constatat prin experienţele Institutului de cercetări agronomice şi prin practica cultivatorilor, perioada nefavorabilă însămînţării inului este aceea care coincide cu apariţia purecilor de pămînt — cei mai mari duşmani ai inului — perioadă care durează în jurul a 5—7 săptămîni, atît timp cît durează şi atacul cel mai puternic al purecilor. In general, tot în această perioadă, sînt ploi mai puţine, ceea ce împiedică o răsărire uniformă a inului. Este greu de fixat prin date calendaristice începutul acestei perioade nefavorabile însămînţării inului, dacă ţinem seama de diversitatea climatică a Regiunii Autonome Maghiare. Totuşi, acest moment poate fi destul de uşor cunoscut, deoarece corespunde plantării de primăvară a cartofului sau însămînţării porumbului. Prima epocă de însămînţare a inului, cea timpurie, şi care coincide cu semănatul cerealelor păioase de primăvară, este cea mai favorabilă perioadă, căci atunci inul foloseşte din plin umiditatea de peste iarnă a solului şi poate creşte destul de viguros pînă la apariţia purecilor, al căror atac îl suportă mai uşor. Dar importanţa semănatului timpuriu constă şi în faptul că inul de fuior, fiind o plantă de zi lungă, este nevoit, prin însămînţarea timpurie, să crească într-o perioadă cu zile mai scurte, ceea ce îi frînează dezvoltarea şi îi ajută în schimb la creştere. Or, tocmai această creştere mai înaltă a tulpinii determină un spor de producţie şi o calitate superioară a fuiorului, adică ceea ce urmăreşte omul să obţină de la inul pentru fuior. Dacă a fost depăşită epoca timpurie de însămînţare a inului sau ne găsim în situaţia raioanelor Gheorghieni sau Ciuc, unde se desprimăvărează tîrziu, atunci se va evita perioada nefavorabilă şi se va însămînţa inul în epoca tîrzie, caracterizată prin dispariţia purecilor şi prin precipitaţii destul de abundente. In nici un caz nu trebuie prelungit prea mult însămînţatul inului, deoarece, în mijlociu, el are nevoie de 90 de zile pentru a ajunge la coacerea galbenă. Astfel, brumele timpurii de toamnă nu-l prind neajuns la maturitate şi nu vom înregistra pierderi în ceea ce priveşte sămînţa.

Epoca tîrzie de însămînţare a inului este caracteristică pentru cel puţin două raioane dintre cele mai mari cultivatoare de in din Regiunea Autonomă Maghiară: raionul Gheorghieni şi raionul Ciuc. Această epocă, deşi poate asigura din punct de vedere cantitativ recolte bune şi chiar foarte bune, în schimb nu asigură o calitate superioară a fibrei şi dă recolte de sămînţă mai mici faţă de epoca timpurie. Totuşi, epoca tîrzie prezintă avantajul că, prin pregătirea terenului de însămînţare în primăvară, se reduce numărul de buruieni pe unitatea de suprafaţă, uşurîndu-se astfel plivitul.

b) Aplicarea îngrăşămintelor chimice. In general, îngrăşămîntul fosfatic trebuie administrat o dată cu arătura de toamnă. Pentru însămînţările din epoca tîrzie, el poate fi aplicat şi în momentul desprimăvărării, o dată cu prima lucrare a solului. Acelaşi lucru este valabil şi pentru îngrăşămîntul potasic, al cărui rol în îmbunătăţirea calităţii fibrei este foarte mare. Aceste două îngrăşăminte, mai ales cel fosfatic, dacă sînt aplicate o dată cu însămînţarea inului, nu contribuie aproape cu nimic la îmbunătăţirea producţiei de fibre.

Alta este situaţia îngrăşămîntului azotos, care, după constatările noastre, se administrează greşit, în mod mecanic. In cazul însămînţării inului după o trifoişte, indiferent de epocă, îngrăşămîntul azotos nu este necesar. In cazul însămînţării timpurii, cînd inul urmează după cartofi gunoiţi sau borceag, îngrăşămîntul azotos poate lipsi. El poate fi dat însă în doze de pînă la 80 kg. de azotat de amoniu la hectar, în cazul însămînţărilor tîrzii. Dacă inul urmează după cereale păioase, atunci, indiferent de epoca de însămînţare, se va da o cantitate mai mare de îngrăşămînt azotos, adică 100—120 kg de azotat de amoniu la hectar. Aplicarea îngrăşămîntului azotos trebuie făcută totdeauna în ajunul însămînţării inului, o dată cu grăparea.

c) Lucrările de pregătire a terenului în primăvară. Aceste lucrări trebuie aplicate diferenţiat, în funcţie de momentul însămînţării inului. Astfel la însămînţarea timpurie se va aplica o lucrare cu cultivatorul sau cu o grapă grea, după care va urma semănatul. In cazul însămînţării tîrzii, se va grăpa repetat la înverzirea terenului de buruieni, pentru distrugerea lor, pînă în ajunul semănatului, cînd se va face o arătură superficială, urmată de grăpare.

d) Alegerea soiurilor cele mai indicate. Pe baza rezultatelor obţinute de staţiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului: Sîngeorgiu de Mureş, Cluj, Măgurele şi Suceava, între anii 1949—1954, a fost raionat în întreaga ţară soiul Concurent, care s-a dovedit a fi pînă acum cel mai productiv soi. In Regiunea Autonomă Maghiară, acest soi se cultivă în toate raioanele cu excepţia raionului Sîngeorgiu de Pădure, care mai utilizează încă un soi local, mai puţin productiv decît soiul Concurent. La staţiunea experimentală a I.C.A.R.-ului Sîngeorgiu de Mureş s-a obţinut un soi nou, care a întrecut pînă acum în experienţe soiul Concurent. El nu prezintă cele două defecte ale soiului Concurent: slaba rezistenţă la boli (în special la fusarioză) şi la îngheţurile de primăvară. Pînă la raionarea şi înmulţirea acestui nou soi valoros, creat la noi în ţară, rămîne raionat soiul Concurent, care trebuie să înlocuiască şi în raionul Sîngeorgiu de Pădure soiul local. La staţiunea Sîngeorgiu de Mureş, se produce în fiecare an sămînţă-elită din soiul Concurent, pe baza unor metode ştiinţifice înaintate, care, începînd din anul 1954, au ridicat cu cel puţin 4 la sută productivitatea acestui soi. Sămînţa produsă de I.C.A.R. este predată gospodăriilor raionale pentru înmulţirea şi apoi trecerea mai departe în cultura mare.

In anul 1955, staţiunea Sîngeorgiu de Mureş a predat G.A.S.-ului „1 Mai" din Tg. Mureş o cantitate de 1.300 kg de sămînţă-elită din soiul Concurent, cu care s-a însămînţat o suprafaţă de 10 hectare. Producţia rezultată va fi reînsămînţată în acest an, urmînd ca în 1957 sămînţa ce se va obţine să intre în cultura mare.

Mai mult sprijin nevoilor practice ale cultivatorilor

Toate aceste măsuri agrotehnice, pentru a deveni eficace, pentru a contribui efectiv la sporirea producţiei şi îmbunătăţirea calităţii inului de fuior, trebuie să fie încadrate de măsuri organizatorice şi economice. Astfel, Hotărîrea Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de contractare a plantelor tehnice a însemnat un stimulent deosebit în dezvoltarea culturii inului pentru fuior în Regiunea Autonomă Maghiară. Dacă în 1954, de pe suprafaţa de 5.843 ha cultivată cu in de fuior, în această regiune s-a obţinut o recoltă medie de 1.138 kg de tulpini la hectar, în 1955, de pe o suprafaţă de 7.591 ha, recolta medie de tulpini a sporit la 2.395 kg. Acest succes a îndreptăţit organele agricole ale Regiunii Autonome Maghiare să planifice pentru 1956 o suprafaţă de 10.000 ha, cea mai mare suprafaţă cultivată de o regiune a ţării cu in de fuior.

Deosebit de importantă este măsura luată cu privire la contractarea culturii de in în momentul predării recoltei. Această măsură organizatorică, de mult dorită de tehnicieni şi cultivatori, a fost anul acesta însuşită şi aplicată de organele Ministerului Industriei Uşoare. Prin contractarea în toamnă, se pot face alegerea terenului, arătura de toamnă şi aplicarea îngrăşămintelor fosfatice şi potasice, condiţii esenţiale în reuşita unei culturi de in. Aceasta reprezintă un pas înainte faţă de situaţia de acum cîţiva ani, cînd contractările se efectuau în lunile februarie, martie, cauză care ducea la neasigurarea terenului corespunzător culturii şi la neexecutarea arăturii de toamnă şi, în ultimă instanţă, la obţinerea de recolte inferioare şi descurajarea cultivatorilor. De asemenea, în anul care a trecut, prin măsurile luate de Ministerul Industriei Uşoare şi Ministerul Agriculturii, s-a îmbunătăţit aprovizionarea cultivatorilor cu îngrăşăminte chimice şi cu insecticide. Cu toate acestea, în cadrul măsurilor organizatorice se resimt încă unele lipsuri, care de altfel au fost semnalate şi în Regiunea Autonomă Maghiară, în timpul însămînţărilor din primăvara anului 1955. Astfel, între activitatea organelor tehnice ale Ministerului Industriei Uşoare şi Ministerului Agriculturii nu există o suficientă coordonare, fapt care s-a reflectat nefavorabil pe teren în ceea ce priveşte momentul însămînţării inului. Bunăoară, organele de stat şi tehnicienii din unele comune, în dorinţa de a termina mai repede campania de însămînţări, au impus semănatul inului în perioada nefavorabilă. Aşa s-au petrecut lucrurile în unele comune din raionul Odorhei, ca Bodogaia, Beclean şi altele. Pe de altă parte, s-a întîmplat ca, în multe comune, insecticidele să sosească cu mare întîrziere, cum e cazul comunei Brădeşti, unde atacul de pureci a fost semnalat la 4 mai, iar insecticidele n-au fost predate cultivatorilor nici la 12 mai.

Din constatările de pe teren, relese că nu se dă încă o atenţie suficientă instruirii celor care îndrumă pe cultivatori şi supraveghează aplicarea obligaţiilor contractuale dîndu-se uneori chiar indicaţii greşite care pot provoca pierderi de recoltă dacă sînt aplicate. Aşa, de pildă, îndrumătorul pentru in Andraş Ignat din comuna Plăeşii de Jos, raionul Tg. Secuiesc, a primit instrucţiuni să aplice azotatul de amoniu în cultura de in răsărită, neţinîndu-se seama că marea majoritate a culturilor au fost însămînţate cu mîna, deci fără posibilitatea de a se aplica îngrăşămîntul între rînduri şi mai ales neţinîndu-se seama de faptul că umiditatea aproape permanentă a plantelor în contact cu azotatul de amoniu, duce la arderea plantelor. Însă îndrumătorul comunal nu a respectat aceste instrucţiuni, evitînd astfel compromiterea recoltelor şi pierderea încrederii cultivatorilor.

O altă măsură organizatorică care şi-ar găsi aplicarea în special în raionul Gheorghieni, unde în acest an sînt planificate pentru in 1.800 ha, este punerea la dispoziţia cultivatorilor de in pentru fuior a maşinilor de semănat, mijloc prin care s-ar putea îmbunătăţi simţitor calitatea fibrei. Cultivatorii din acest raion şi-au manifestat încă din 1954 dorinţa ca, prin asociere, să poată obţine maşini de semănat.

De asemenea, mai multă grijă trebuie să acorde organele Ministerului Industriei Uşoare în ceea ce priveşte aprovizionarea din timp a cultivatorilor cu îngrăşăminte chimice şi buna adăpostire a acestora pînă în momentul distribuirii. Este necesară procurarea pentru raioanele Gheorghieni şi Ciuc a cantităţilor corespunzătoare de îngrăşămînt potasic, care ar compensa scăderea calităţii fibrei prin însămînţările în perioada tîrzie.

O deosebită atenţie va trebui dată de acum înainte sistemului de contractare pe 2—3 ani, precum şi organizării de asociaţii de cultivatori de in pentru fuior. Trebuie evitate în viitor greşelile comise de unii îndrumători prin nerespectarea planificării culturilor tehnice, greşeli care provin dintr-o insuficientă coordonare a muncii diferitelor departamente.

Regiunea Autonomă Maghiară, fiind regiunea cu cele mai multe topitorii de in, are mari perspective pentru desvoltarea culturii acestei importante plante textile. In ultimii doi ani, mulţi cultivatori au devenit fruntaşi în cultura inului. Ei au obţinut recolte mari de tulpini. Astfel, în anul 1955, cultivatorul Ioan Marton din Odorhei a scos de pe cei 20 de ari o recoltă medie de 3.800 kg. la hectar, iar Afra Pavel din comuna Sînzieni, raionul Tg. Secuiesc, a obţinut de pe 30 de ari o recoltă medie de 4.770 kg la ha.

Rezultatele de pînă acum ne fac să credem că există posibilităţi de extindere a culturii inului de fuior şi în raioanele Tg. Mureş şi Reghin din Regiunea Autonomă Maghiară. O dovadă grăitoare o constituie producţiile anuale obţinute în cultura mare de staţiunea experimentală agricolă a I.C.A.R.-ului Sîngeorgiu de Mureş. Aceste producţii au fost de 5.000—6.800 kg de tulpini nedecapsulate la hectar.

Prin rezolvarea măsurilor organizatorice arătate, prin intensificarea muncii de îndrumare a organelor tehnice regionale, ale Ministerului Agriculturii şi ale Ministerului Industrei Uşoare, printr-o colaborare cît mai strînsă între ştiinţă şi practică şi prin încurajarea cultivării în comun în cadrul asociaţiilor simple sau al altor forme de cooperare de producţie agricolă, se va putea da un sprijin real aplicării pe o scară tot mai largă a tuturor măsurilor agrotehnice preconizate, ceea ce va determina o simţitoare sporire cantitativă şi îmbunătăţirea calitativă a recoltelor de in pentru fuior în Regiunea Autonomă Maghiară.

G. M. Malenkov a plecat la Londra

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitaţiei Departamentului britanic pentru electricitate, la 14 martie, a părăsit Moscova, plecînd la Londra, un grup de energeticieni sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, ministrul Centralelor Electrice şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. In Anglia energeticienii sovietici vor lua cunoştinţă de activitatea centralelor electrice, a întreprinderilor electrotehnice industriale şi a instituţiilor de cercetări ştiinţifice.

★

BERLIN 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 martie a sosit la Berlin în drum spre Anglia delegaţia sovietică a lucrătorilor din industria energetică în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministrul Centralelor Electrice.

Stabilirea de relaţii diplomatice între R. P. R. şi Birmania

Guvernul R.P.R. şi Guvernul Uniunii Birmane, în dorinţa de a întări relaţiile de prietenie între cele două ţări, au hotărît să stabilească relaţii diplomatice între Republica Populară Romînă şi Uniunea Birmană şi să facă schimb de misiuni diplomatice.

(Agerpres)

După acordarea împuternicirilor speciale guvernului Guy Mollet

PARIS 14 (Agerpres). — La 14 martie a avut loc un consiliu de miniştri prezidat de René Coty. Primul ministru Guy Mollet a făcut o comunicare asupra întrevederilor pe care le-a avut cu primul ministru britanic Eden, iar secretarul de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Maurice Faure, a făcut o expunere asupra politicii franceze în Orientul Mijlociu. S-au luat de asemenea în discuţie rezultatul tratativelor franco-marocane şi diferite probleme economice şi financiare.

★

PARIS 14 (Agerpres). — După votul Adunării Naţionale Franceze prin care se acordă împuterniciri speciale guvernului Mollet, cercurile politice de dreapta exercită presiuni pentru a determina ca împuternicirile speciale să fie folosite în vederea continuării războiului colonial.

Pregătirile în vederea „restabilirii ordinei" aşa cum sînt văzute de cercurile de dreapta nu înseamnă decît continuarea represiunilor.

In declaraţiile lor cele mai recente cercurile oficiale se arată însă mai rezervate. Luînd cuvîntul la un dejun al directorilor de ziare de provincie, primul ministru Guy Mollet a declarat la 14 martie că „Algeria nu este o provincie franceză ca oricare alta deoarece acolo locuiesc opt milioane de musulmani..."

Pe de altă parte însă Mollet a declarat că efectivele trupelor franceze staţionate în Algeria vor fi considerabil sporite. El a adăugat „pe plan politic noi recunoaştem şi respectăm personalitatea algeriană. Statutul definitiv al Algeriei va duce la discuţii libere cu reprezentanţii aleşi ai populaţiei algeriene". El a promis organizarea alegerilor în termen de trei luni de la încetarea luptelor.

BOLESLAW BIERUT

Oamenii muncii din Moscova au condus pe ultimul său drum pe Boleslaw Bierut

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS

La 14 martie, oamenii muncii din Moscova au condus pe ultimul său drum pe Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P.

Capitala Uniunii Sovietice este în doliu. Pe clădiri sînt arborate drapele roşii în bernă. Faţada Casei Sindicatelor este îmbrăcată în crep negru. In Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor este aşezat sicriul cu corpul neînsufleţit al marelui fiu al poporului polonez. In ajun, prin această sală au trecut peste 100 000 de oameni ai muncii din capitala sovietică pentru a-şi lua rămas bun de la tovarăşul Bierut.

In Sala Coloanelor orchestra intonează marşuri funebre. La ora 10.10 în garda de onoare intră tovarăşii N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov; I. Berman, I. Cyrankiewicz, F. Mazur, E. Ochab, A. Zawadski, membrii delegaţiei polone, W. Lewikowski, ambasadorul R. P. Polone la Moscova, mareşalul Ciu De, reprezentant al marelui popor chinez.

Conducătorii partidului şi guvernului sovietic împreună cu tovarăşii polonezi ridică apoi sicriul cu corpul neînsufleţit al lui Boleslaw Bierut şi ies din Casa Sindicatelor. In faţa Casei Sindicatelor îi întîmpină şirurile nemişcate, într-o perfectă aliniere, ale gărzii militare de onoare. Sicriul este aşezat într-un automobil special care se îndreaptă apoi, traversînd strada Gorki şi şoseaua Leningrad, spre Aeroportul Central. Sicriul este urmat de membri ai delegaţiei polone, de membri ai ambasadei polone, de rudele şi prietenii defunctului, de conducători ai partidului şi guvernului sovietic de miniştri, de activişti ai organizaţiei de partid din Moscova şi ai Sovietului Moscova, de generali şi amirali ai forţelor armate ale Uniunii Sovietice, de reprezentanţi ai organizaţiilor sindicale din Moscova.

Pe întregul traseu, de la Casa Sindicatelor şi pînă la Aeroportul Central, pe ambele părţi ale străzii Gorki şi ale şoselei Leningrad stau tăcuţi şi îndureraţi oameni ai muncii — bărbaţi şi femei, copii, bătrîni şi tineri, — care au venit să asiste la trecerea cortegiului funebru.

In acordurile unui marş funebru, cortegiul de automobile soseşte la aeroport. Aproximativ 20.000 de locuitori ai Moscovei s-au adunat la aeroport pentru a lua parte la mitingul de doliu.

Sicriul este aşezat pe un postament înconjurat de coroane de flori. La tribună urcă conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic, membrii delegaţiei poloneze. Mitingul de doliu al oamenilor muncii din Moscova este deschis de tov. E. A. Furţeva, secretar al C.C. şi al Comitetului orăşenesc Moscova al P.C.U.S.

★

Tov. Furţeva dă cuvîntul lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Tovarăşi!

Astăzi conducem pentru ultima oară de aici, de la Moscova, pe prietenul nostru scump şi de neuitat, tovarăşul Boleslaw Bierut.

Nu odată l-am întîmpinat şi l-am condus pe acest aeroport pe tovarăşul Bierut. De acum înainte nu-l vom mai putea vedea în mijlocul nostru. Moartea l-a smuls din rîndurile noastre pe acest om minunat, eminent om politic şi de stat al epocii noastre.

Sîntem alături de poporul polonez în durerea pricinuită de această pierdere grea şi neaşteptată. În numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al guvernului sovietic, în numele întregului popor sovietic exprimăm condoleanţe sincere Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi poporului polonez frate.

Poporul sovietic şi oamenii muncii din celelalte ţări îl cunosc pe Boleslaw Bierut ca pe un militant remarcabil al mişcării comuniste internaţionale care şi-a închinat întreaga viaţă cauzei slujirii clasei muncitoare.

Boleslaw Bierut a fost un militant atît de înzestrat şi de multilateral încît este greu să se găsească cuvinte potrivite pentru a zugrăvi trăsăturile sale spirituale. Nu se poate însă să nu subliniem principala sa trăsătură. Mă gîndesc la fidelitatea nemărginită a tovarăşului Bierut faţă de marxism-leninism, precum şi la profundul său ataşament faţă de ideea internaţionalismului proletar.

Tovarăşul Bierut chema neîncetat pe membrii Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi pe toţi oamenii muncii din Polonia să întărească solidaritatea frăţească cu popoarele Uniunii Sovietice, cu marele popor chinez, cu toate ţările de democraţie populară, cu clasa muncitoare şi partidele frăţeşti din ţările capitaliste. El a fost totodată un mare patriot al ţării sale, Polonia.

În anii ocupaţiei hitleriste, tovarăşul Bierut a fost unul din principalii organizatori ai luptei poporului polonez pentru eliberarea naţională şi socială, iar după izgonirea cotropitorilor hitlerişti a făcut parte din nucleul conducător al statului polonez şi şi-a închinat toate forţele şi tot talentul cauzei creării Poloniei noi.

Oamenii muncii din Polonia populară au obţinut mari succese în toate domeniile construcţiei economice şi culturale. Un merit de nepreţuit îi revine în această privinţă lui Boleslaw Bierut — organizator talentat al construirii Poloniei socialiste.

Poporul sovietic îl cunoaşte pe Boleslaw Bierut ca prieten credincios al Uniunii Sovietice şi partizan activ al prieteniei polono-sovietice.

Tovarăşul Bierut a subliniat întotdeauna şi cu orice prilej necesitatea prieteniei dintre popoarele Poloniei şi Uniunii Sovietice. Nimeni şi niciodată, arăta el într-una din cuvîntările sale, nu va zdruncina această prietenie încercată în focul unor mărețe evenimente istorice şi care se sprijină pe ajutorul frăţesc reciproc şi pe colaborare.

Tovarăşul Bierut a vorbit despre prietenia dintre Polonia populară şi Uniunea Sovietică şi în ultima sa cuvîntare, rostită la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tovarăşi!

Am avut prilejul să mă întîlnesc de foarte multe ori cu tovarăşul Bierut în prima perioadă a creării Poloniei noi. Atunci, în zilele grele, era deosebit de limpede că în faţa noastră stă un mare om de stat şi politic, strîns legat de masele populare şi care ştia să privească departe, înainte.

Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi poporul polonez au pierdut în persoana tovarăşului Bierut un eminent organizator al luptei pentru construirea socialismului, un luptător hotărît, care şi-a consacrat fără preget întreaga viaţă slujirii măreţei cauze a comunismului.

Nu ne îndoim că în aceste zile grele clasa muncitoare şi oamenii muncii din Polonia se vor uni şi mai strîns în jurul conducătorului lor încercat — Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi în jurul guvernului lor.

Boleslaw Bierut era un om cu mult farmec personal, excepţional de modest, neînfricat şi curajos în lupta cu duşmanii poporului polonez, principial şi ferm acolo unde era necesar; el a trăit o viaţă luminoasă şi glorioasă, care va servi ca exemplu însufleţitor tuturor luptătorilor pentru comunism şi pentru fericirea popoarelor.

Chipul luminos al tovarăşului Bierut va trăi în inimile oamenilor muncii.

Adio, scumpul nostru prieten şi tovarăş de luptă!

★

Apoi iau cuvîntul S. D. Orlov, secretar al Comitetului raional de partid Lenin din oraşul Moscova şi V. G. Blajenov, şeful depoului staţiei Moscova-Triaj a căii ferate Riazan.

In încheiere ia cuvîntul tov. A. Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, membru al Biroului Politic al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

★

Mitingul a luat sfîrşit. Orchestra intonează imnurile de stat ale Republicii Populare Polone şi Uniunii Sovietice. Sicriul este ridicat de pe postament împreună cu coroanele de flori şi este aşezat în avion.

Ultimele clipe de rămas bun. Avionul porneşte pe pista de decolare. Mii de locuitori ai Moscovei, cu capetele descoperite îi adresează ultimul lor salut. La ora 11,10 avionul se înalţă spre cerul albastru, îndreptîndu-se spre Varşovia.

Din „binefacerile" colonialismului

Propaganda imperialistă a primit o sarcină grea: să facă totul pentru a reabilita în faţa omenirii capitalismul şi colonialismul. De aceea, nu ne mirăm că în publicaţiile subordonate trusturilor şi bancherilor apar din ce în ce mai des articole care încearcă să demonstreze cum că azi capitalismul are un caracter nou, aşa zis „popular", şi că, dacă o serie de popoare au reuşit să-şi recapete independenţa şi libertatea, aceasta s-ar datora sprijinului şi ajutorului pe care l-au primit din partea colonialiştilor. După propaganda imperialistă, colonialismul n-ar avea alt rol decît să „îmbogăţească şi să asigure" libertatea popoarelor.

Desigur că această propagandă nu va putea să înşele popoarele care au suferit sau mai suferă încă jugul robiei colonialiste. Cîtă fericire a adus colonialismul popoarelor pe care le-a subjugat ne-o arată şi fotografiile alăturate.

In oraşul Iohannesburg, unul din cele mai mari oraşe din Uniunea Sud-africană, populaţia autohtonă nu are voie să locuiască decît la periferie, în adăposturi ce seamănă mai mult cu grajdurile părăginite (foto 1).

O căldare de cărbuni aprinşi şi un pat comun într-o încăpere ce nu se deosebeşte de o închisoare, constituie „luxul" pe care-l au la dispoziţie, după munca istovitoare, minerii sud-africani (foto 2).

In Kenia, colonialiştii englezi se străduiesc de cîţiva ani să înăbuşe în sînge mişcarea de eliberare naţională. Zeci de mii de oameni sînt închişi în dosul sîrmei ghimpate în aşa-zisele rezervaţii. Supusă torturilor şi lipsită de hrană, aşa este nevoită să trăiască o bună parte din populaţia unei ţări care cunoaşte „binefacerile" colonialismului (foto 3).

Congresul Asociaţiei naţionale a agricultorilor din Italia

Intre 9—11 martie, a avut loc la Padova primul congres al Asociaţiei naţionale a agricultorilor, afiliată la organizaţia progresistă „Uniunea naţională a ţăranilor". La congres, au participat 350 de delegaţi.

Secretarul asociaţiei, Giovanni Rossi, a prezentat un raport în care a arătat că situaţia gospodăriilor ţărăneşti mici din Italia continuă să se înrăutăţească din cauza concurenţei marilor gospodării şi a politicii dusă de monopolurile industriale ca „Fiat" şi „Montecatini". Concernul „Fiat", care produce tractoare şi alte maşini agricole şi concernul de chimicale „Montecatini", care produce îngrăşăminte chimice, controlează aproape în întregime piaţa de desfacere a acestor produse. Urmărind să obţină profituri cît mai mari, el stabileşte preţuri extrem de ridicate care fac aceste mărfuri inaccesibile pentru agricultorii mici.

Rossi a criticat cu vehemenţă politica fiscală extrem de împovărătoare pentru agricultorii mici dusă de guvern şi sistemul defectuos al creditelor acordate de stat. El a arătat că, din 75 miliarde de lire acordate în ultimii ani de guvern ţăranilor sub formă de credite, numai 4,5 miliarde, adică 6 la sută, au fost acordate agricultorilor proprietari a mai puţin de 5 ha.

Raportorul a declarat că agricultorii italieni trebuie să intensifice lupta pentru limitarea proprietăţii funciare şi pentru împărţirea pămînturilor confiscate de la marii latifundiari între dijmaşi, muncitori agricoli şi ţărani cu pămînt puţin.

La 11 martie după încheierea congresului, la Padova a avut loc un mare miting al agricultorilor. La miting, a luat cuvîntul Emilio Sereni, preşedintele „Uniunii naţionale a agricultorilor".

Timpul probabil pentru zilele de 16, 17 şi 18 martie

La începutul intervalului, vremea va fi rece, cu cerul schimbător în apusul ţării, mai mult noros în răsărit, unde vor continua să cadă precipitaţii sub formă de ninsoare şi lapoviţă, iar în Dobrogea şi Bărăgan, sub formă de ploaie. Apoi, vremea se încălzeşte în toate regiunile ţării, cerul devenind variabil şi în răsărit. Vîntul va sufla moderat dinspre sud-est. Temperatura aerului, staţionară la început, apoi în creştere, va înregistra valori minime, noaptea cuprinse între minus 5 grade-plus 3 grade. Maximele vor urca ziua între plus 2 şi 9 grade.

Vegetaţia continuă să stagneze.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".